

1 EURO

→ FÓRMULA 1

COP D'AUTORITAT DE VETTEL

EL 9

ESPORTIU DE CATALUNYA

MOTOCICLISME

Disparat cap al títol

Marc Márquez, el primer pilot de la història que encadena quatre victòries l'any del seu debut a Moto GP

Picant pedra

Victòria treballada contra un Màlaga rocós gràcies a un gol d'Adriano, que es torna a lesionar

Detalls de qualitat de Neymar, que surt en la segona part

JORGE GUERREO / AFP

GIRONA / ENTREVISTA A JANDRO

“És lent, però vaig millorant”

FUTBOL / SEGONA B

Tres punts per començar

OLOT - ESPANYOL B

1-0

FUTBOL / TERCERA

Futbol i gols en el derbi

FIGUERES - PALAMÓS

1-3

Pàrquing Propi
 Vine i carrega al moment
 Segueix-nos
 Tel 902 909 500
 www.elreidelarajola.com

Rajola piscina 2 colors 14x28
 8'95 €/m²

Siena gris 31x31
 7'95 €/m²

Pedra rustica groga
 7'95 €/m²

PLAT DE DUTXA · 140X80
 299 €
 EXTRAPLA

114729-108757V

AVUI FA... Jordi Camps

La primera campiona

1986 ATLETISME. Mari Cruz Díaz es va convertir en la primera catalana que guanyava un títol europeu d'atletisme. La marxadora de Viladecans, de 16 anys, es va imposar en els 10 km marxa del campionat que es va disputar a Stuttgart, amb 46:09, superant de cinc segons la sueca Ann Jansson. Reyes Sobrino va ser cinquena, amb 46:35. ■ FOTO: EL 9

Quart títol i rècord mundial

1999 ATLETISME. Michael Johnson va aconseguir el seu quart títol mundial consecutiu en els 400 metres en el campionat que es va fer a Sevilla. El corredor americà va superar aquest cop el rècord del món de la distància amb 43.18, superant els 43.29 que Harry Reynolds tenia des del 1988 i deixant el segon, el brasiler Parrela, a més d'un segon de distància (44.29). ■ FOTO: EFE

1977 ATLETISME. Rosemarie Ackerman és la primera dona que supera els dos metres en salt d'alçada.

1990 TRIAL. Jordi Tarrés és campió del món per tercer cop.

1990 RAL-LIS. Carlos Sainz és el primer pilot no nòrdic que guanya el Ral·li dels Mil Llacs.

2004 OLIMPISME. Manel Estiarte no és reelegit com a membre del COI en representació dels esportistes.

2007 ATLETISME. Tyson Gay és campió del món dels 100 m.

2007 HOQUEI SOBRE HERBA. La selecció espanyola, amb 13 jugadors catalans, perd la final del campionat d'Europa contra Holanda (3-2).

2011 FUTBOL. El Barça guanya la supercopa d'Europa contra el Porto (2-0).

AMOS DELS SEUS SILENCIS

“Gerardo Martino no coneix el futbol europeu ni el seu propi club, que també ha pagat per fitxar jugadors”

C. ANCELOTTI. Entrenador del Madrid

“Potser és la cursa que he disfrutat més. He anat al cent per cent, sobretot en la primera meitat, perquè Jorge no marxés”

MARC MÁRQUEZ. Pilot de Moto GP

DIARI DE REDACCIÓ Lluís Simon

Wakaso

El començament de l'Espanyol demostra que la temporada passada hi havia un jugador que era, a banda de violent, sobrevalorat, egoista i innecessari.

PUGEN I BAIXEN

MARC MÁRQUEZ
MOTOCICLISME

El tro de Cervera és l'únic pilot de la història que ha guanyat quatre curses consecutives en l'any del seu debut en la categoria reina.

SEBASTIAN VETTEL
AUTOMOBILISME

El cop d'autoritat del pilot alemany en el Gran Premi de Bèlgica pot ser definitiu en la lluita pel títol mundial. La seva superioritat, incontestable.

MANCHESTER CITY
FUTBOL

El Cardiff City, acabat d'arribar a la Premier, va posar en evidència l'equip de Pellegrini, que, farcit de figures a còpia d'euros, va acabar perdent.

ADRIANO
FUTBOL

No pas pel gol que va obrir la llauna a La Rosaleda, és clar, sinó per la facilitat a tenir lesions musculars que el caracteritza. És només mala sort?

DE CAP

Un repte preciós

Sigui de qui sigui la idea, el repte d'Eusebio al Barça B és per sucar-hi pa. Una plantilla de nanos la majoria dels quals no passa de 20 anys, i encara amb alguns juvenils. A mi em sembla perfecte, ja era hora. Excepció feta d'alguns casos molt particulars, a aquesta edat hom veu si tenen o no nivell de debò per arribar al primer equip. El que dol és que no es faci en totes les seccions i tots els equips del club.

Hi ha riscos que cal assumir, entre els quals la pèrdua de categoria. Si cal un parell de jugadors més experimentats i amb més seny i físic, endavant, com s'ha fet en bàsquet B, però només de referència formativa i pedagògica. I el repte fins al final, intentant assegurar la permanència, i prou. Bon joc! Camp difícil i ser l'enemic a batre.

Fem-nos una reflexió. Messi, Navarro en bàsquet o Victor Tomás en handbol arriben dalt de tot abans dels 18 anys. Ja se'ls veu el follet del crac, aquell dring de super-

classe. Igual s'ha de fer amb el Barça de màxim nivell. Però ho hi manca un fet clau: el suport incondicional de la gent. El que vol dir un altre aspecte, no s'ha de dubtar de la feina que hom fa. Amb un esquema de joc únic, seria bo

que fos de l'*staff* del Barça, o que ho fos en un futur no llunyà. El club ha de fer més evident l'actuació dels *mistres* dels esports base a La Masia, potenciar-los molt més, fer-los visibles a la massa social. Aleshores, potser, la resposta de l'afició serà més gran. Fa patir veure el poc ressò presencial de públic, però el seguiment per televisió és gran i l'interès de l'aficionat indubtable.

Cal ser imaginatius per dur públic als partits, i hi incloc el futbol femení, l'handbol, el bàsquet, l'hoquei i el futbol sala. La idea és que els aficionats tutel·lin joves promeses,

perquè això és el present i el futur.

Bogeries de 100 milions d'euros les sap fer tothom, però algun dia els comptes hauran de sortir a la llum, i més d'una sorpresa apareixerà.

Josep Maria Solé i Sabaté. HISTORIADOR

OBSERVATORI 9

L'obscuritat del futbol

El tío Gilito Florentino, amb aquella dis-
plicència de qui gasta els diners que no li
pertanyen, ha tornat a trencar tots els
rècords en pagar cent milions d'euros per fitxar
per al Real Madrid un gal·lès del qual molts de
nosaltres no havíem sentit a parlar gaire abans
que els rumors del fitxatge es fessin més in-
sistents.

El primer a empenyar-se com una mona deu
haver estat Cristiano Ronaldo, que veurà esbor-
rat el seu fitxatge de l'edició 2014 del llibre Guinness
dels rècords. Quin disgust, no hi ha dret!

Però qui de veritat va posar el dit a la nafra va
ser l'entrenador del Barça, Gerardo Martino, que
va declarar que les xifres del traspàs li sem-
blaven una manca de respecte al món sencer. De
bon antuvi, hom no pot estar més d'acord amb el
Tata de Rosario. Els cent milions de la transfe-
rència o els deu milions nets que el britànic co-
brarà per temporada són una autèntica bogeria
sense cap ni peus. És clar que de seguida hom re-
corda que el senyor Martino acaba de signar un
contracte de més de sis milions d'euros per en-
trenar el Barça. Ep! Potser que ens estan faltant
al respecte a tots plegats, aleshores.

Quan l'empenyament es refreda, però, re-
cordem que en realitat tot l'esport profes-
sional d'elit és una falta de respecte, si mirem les
xifres que es remenen. Segons la revista *For-*

El 'Tata' Martino, espantat amb les xifres ■ EFE

bes, Usain Bolt cobra uns 3.000 euros per cada
metre que transita en una pista de carreres.
En el seu darrer anys a la fórmula 1, Michael
Schumacher s'embutxacava cinc milions per

cursa. No està pas malament. De fet, podríem
omplir tot el diari d'avui amb exemples d'es-
portistes que cobren autèntiques bajanades
per fer el que més els agrada.

No ens hauríem d'empenyar amb els es-
portistes, però. Hem construït tots plegats un
món en què el talent es valora en funció de
quants diners és capaç de generar. És l'únic
paràmetre que compta. Per això, un ado-
lescent malcarat que borda cançons a un mi-
cròfon guanyarà mil cops més que l'investiga-
dor que troba un avenç en la lluita contra el
càncer, si és capaç de vendre molts discos i
emplenar sales de concerts i pavellons. La qua-
litat de la seva música no té la més mínima im-
portància.

L'esport professional funciona com tots els
altres àmbits de la societat. De manera que si
un futbolista –o qualsevol altre esportista– és
capaç d'incrementar els ingressos del seu
club, fent-li guanyar títols, els seus ingressos
aniran en funció d'això.

D'acord que tothom somiem en un món
ideal on els ingressos d'una persona vagin en
directa proporció a la seva aportació a la socie-
tat. Així, el mestre dels meus fills cobraria
com el director general d'una multinacional i
el presentador de *Sàlvame* ingressaria la mei-
tat del salari mínim.

**El 'Tata'
Martino acaba
de signar per
més de sis
milions d'euros
per entrenar
el Barça**

Germà Capdevila PERIODISTA

A FAVOR I EN CONTRA

S'equivoca Martino comentant el fitxatge de Bale?

SVagi per endavant que estic plena-
ment d'acord amb les paraules de Ge-
rardo Martino. La xifra que el Madrid pa-
garà per Gareth Bale és una indecència,
especialment pel moment que viu el país.
Ara bé, en el futbol i tot el que l'envolta es
paguen autèntiques barbaritats des de fa
anys. És cert que alguns clubs han deixat
de pagar aquestes xifres astronòmiques
per culpa de la crisi, però d'altres –entre
ells, el mateix Barça– continuen fitxant
per molts milions d'euros i els seus juga-
dors continuen tenint uns sous a l'abast
d'una minoria. M'ha agradat molt Tata en
les rodes de premsa que ha fet fins ara, i
no dubto gens que sincerament creu que
és una indecència. Està molt bé criticar
aquestes xifres espectaculars, i encara
més que qui ho faci estigui dins la roda, pe-
rò llavors cal ser conseqüent, i cal ser-ho
sempre.

Marta Cabré

MARTINO / EFE

De cap de les maneres. M'agrada molt
que Tata Martino no refusi cap de les
preguntes que li facin en una sala de
premsa i que tingui la valentia de respon-
dre encara que això li suposi posar-se en
problemes. I en el cas de comentar el preu
del fitxatge de Gareth Bale crec que la se-
va opinió serà una de les moltes que an-
ran sorgint quan finalment es faci oficial
el fitxatge. Molt possiblement dels prop
de 100 milions d'euros que pagarà el Real
Madrid, en parlaran polítics i un munt de
gent allunyada del món de l'esport i el fut-
bol, i per tant que ho faci la gent de dins
mai hauria de ser cap problema. Martino
ha demostrat en aquestes primeres rodes
de premsa que té un discurs sincer, natu-
ral, i que no dona quinze voltes als temes
abans d'afrontar-los. En un món ple de tò-
pics i mitges veritats com el del futbol, un
discurs sincer sempre és d'agrair.

Sergi de Juan

“M'he reservat per
poder estar al cent per
cent i ajudar els
companys”

LEO MESSI. Futbolista

“La nostra millor basa
avui era Moreno; per
això he decidit que
arranqués ell”

PURITO. Ciclista

“Ja estic content amb el
mallot vermell, però el
vull portar quan arribi a
Madrid”

V. NIBALI. Ciclista

Jandro Castro Jugador del Girona FC

“El futbol bogeries

LA CRISI • Jandro admet la necessitat que hi havia de posar ordre en els pressupostos, però no entén que la LFP només s'hagi acarnissat amb el Guadalajara **LESIONAT** • El Girona l'espera amb candeletes, però ell vol la plena recuperació: “L'any passat va poder més el cor que el cap”

No hi ha aficionat del Girona que no esperi la recuperació del jugador que més ha il·luminat Montilivi amb el seu talent en els últims anys. Jandro Castro (Mieres, 27-2-1979) es va perdre el tram més transcendental del passat campionat i de tota la història del Girona per una lesió que encara arrossega, perquè va forçar per voler ajudar el club a fer el cim. L'asturià, veu autoritzada quan es parla de futbol, considera que serà difícil repetir la temporada passada tot i el gran inici (6 de 6) i també s'endinsa en terrenys pantanosos amb la mateixa classe que ho fa quan entra dins l'àrea amb la pilota controlada.

Com està de la lesió?

Va millorant. De mica en mica. És una recuperació lenta, però l'evolució és bona.

S'ha encaparrat gaire amb aquesta lesió?

Més que encaparrar-me, estava preocupat. Són ja molts mesos [quatre i mig] i el dolor no se n'anava. Ara, per fi, estic una mica més tranquil.

Que no hi va haver un bon diagnòstic?

Vaig patir dos trencaments, un en el recte i l'altre en el tendó, però aquest era molt complicat de veure. I quan se'm va curar la lesió del recte, en veure que persistien les molèsties, vam descobrir l'altra. En principi, ara està curada, però la zona es va quedar una mica inflamada, segurament per haver forçat contra l'Alcorcón i a Almeria.

Quan estava lesionat, deia que podia fer de tot menys xutar. I al final va haver d'aturar-se.

Sí, perquè quan corres i et gires el tendó també treballa i ha de descansar per recuperar-se. Vam optar per parar del tot i estic treballant cada dia amb el fisioterapeuta, fent bicicleta, carrera contínua...

Quan tornarà?

No ho sé. L'any passat em vaig fixar diverses dates i no vaig arribar a cap. M'estimo més agafar-m'ho amb tranquil·litat i recuperar-me bé del tot.

Va poder més el cor que el cap?

Sí. Tenia unes ganes enormes de jugar perquè eren partits molt importants, històrics per al Girona. I el dia de l'Alcorcón [tornada de la primera eliminatòria de promoció], com que no vaig xutar a porteria, vaig poder jugar i em va sortir un bon partit. Estava content, però després van tornar les molèsties.

Es va perdre el tram que ningú no es voldria perdre.

Vaig deixar de jugar uns partits brutals: el de l'Alcorcón de lliga a Montilivi, que va ser la pera [del 0-2 al 3-2], a Vila-real, a Elx... Partits importants contra els equips de dalt. Tot això després d'haver-ho jugat tot. Perdre'm el millor em va fer mal. I vaig voler arribar com fos a la promoció, però no vaig poder-ho fer en condicions.

La lliga de primera va arrencar amb un Almeria-Vila-real. No li va venir al cap que allà hi hauria pogut ser el Girona?

Vaig veure'l, però per en Marcos [Tébar]. I aquest cop no vaig pensar que hi hauríem pogut ser nosaltres. Sí que ho havia pensat durant l'estiu, quan li dones voltes al cap i penses que, tot i haver estat una temporada extraordinària, no vam pujar. I et que-

“El futbol està així per les condicions que es feien abans”

da aquell regust que no hi ha manera que marxi. I ho lamentes. Però, al final, la lògica es va imposar. L'Almeria era un equip preparat per pujar i nosaltres en els dos partits de la promoció no vam estar tan bé com ho havíem estat contra ells en la lliga.

Veient les coses en perspectiva, què va fallar?

Va passar que l'Almeria al *play-off* va ser superior. Tenien molt bon equip, grans jugadors, un pressupost que triplicava o quadruplicava el nostre i al final van ser millors. També és veritat que, quan faltaven cinc partits, vèiem molt a la vora l'ascens directe. Ho teníem bastant bé, però el partit contra el Xerez ens va fer molt mal.

Se n'ha parlat molt, d'aquest partit. Segurament perseguirà el Girona per sempre més.

Perdre'm els millors partits em va fer molt mal. Vaig voler arribar com fos a la promoció, però no estava en condicions

Va ser molt important. No m'atreveria a dir que es va perdre l'ascens per culpa d'aquest partit, perquè després vam tenir més oportunitats per haver guanyat, però sí que no va ser el mateix anar a Vila-real amb dos punts de coixí que haver-ho fet amb cinc. Va ser un partit clau, però a l'equip no se li pot retreure res. Crec que va estar de deu.

Deportivo, Saragossa, Las Palmas, Mallorca, Sporting, Còrdova. És la lliga més forta dels últims anys?

Els tres que han baixat de primera són equips que seran molt importants en la categoria. I n'hi ha que ja hi eren que, per pressupost, per història i perquè tenen molt bones plantilles, també han

de ser a dalt. Però sí que és veritat que després hi ha molta igualtat, amb dotze o catorze equips de nivell molt similar i en què qualsevol pot ficar el cap a dalt o complicar-se la vida per baix.

Repetir la temporada passada és impensable?

Impensable no, però és molt difícil. L'any passat va ser una cosa fantàstica i aquest any hem de centrar-nos a anar partit a partit i no pensar en el que vam fer. La temporada passada vam fer el mateix. Anàvem setmana a setmana, pensant només en la permanència i al final vam arribar on vam arribar. Per què no pot passar també aquest any? Hem començat fins i tot millor.

La temporada passada, abans de començar la lliga, van arribar Felipe i Acuña. Encertar amb els davanters que han de venir és

A l'estiu vaig donar moltes voltes a la temporada. Va ser extraordinària, però el regust de no haver pujat no se'n va

imprescindible?

Els que han vingut són un pur encert. Crec que s'ha fitxat molt bé. I els que vinguin esperem que ens puguin donar el mateix. No sé què té pensat el club, però qui vingui serà benvingut i l'ajudarem perquè pugui donar el màxim i entre tots poder fer una gran temporada.

Si arriba gol serà més fàcil.

Hem fitxat Chando, que sempre n'ha marcat. Gerard [Bordas] i Felipe també en solen fer. Segurament, fitxarem un altre davanter. Els mitja puntes l'any passat també ens vam repartir gols; Jofre, Toni Moral, Juanlu, jo mateix... No només els davanters han de marcar. La segona línia també ha d'ajudar.

A final de lliga, els mateixos jugadors van criticar que no s'havia planificat bé i que el club va anar a destemps a l'hora d'oferir renovacions. Semblava que hi havia una certa unanimitat.

Són coses de club. És clar que, amb la temporada que estava fent l'equip, si abans d'acabar la lliga s'hagués ofert la renovació a algun jugador que ha marxat, potser s'hauria quedat. Però això no ho podem saber, perquè al final cadascú busca el millor per a ell i acaba prenent una decisió. Ara ja no dono gaire importància a parlar d'això, però al vestidor sí que ho vam comentar i ens estranyava que amb la temporada que fèiem no s'hagués renovat ningú.

La seva renovació també va ser un serial.

Sí. Volia quedar-me i el club volia que em quedés, però sempre

Hem començat molt bé i tenim el millor escenari, però cal ser prudents. La lesió? L'evolució és lenta, però vaig millorant

hi ha coses en les negociacions i cadascú tira pel seu costat. Es va allargar, però era clar que allò arribaria a bon port.

Juanlu s'ha rebaixat el contracte a canvi de renovar un any més. És un símptoma que el club s'hi posa més aviat?

No sé què deu tenir pensat el club i ja veurem com actua, però es una bona notícia que Juanlu es quedi un any més.

Els pressupostos del club estan controlats per la LFP i el futbol no ha driblat la crisi. S'han desplomats els salaris?

Sí. Molt. Avui no es paga el que es pagava abans. Crec que aquests controls són un encert per part de la LFP, perquè si es-

tem així en part és per les bogeries que es feien abans. Els clubs tenien un pressupost i se'l saltaven. I qui ho pagava eren els futbolistes, perquè no es cobrava. Veig bé aquestes mesures de control. És veritat que amb aquesta nova norma es paga menys, però com a mínim t'assegures cobrar-ho.

Deu conèixer casos en què les rebaixes són brutals?

Molts. A mi m'ha passat. No pots estar sempre a primera en un equip gran. Ara estic en un equip humil com el Girona i és normal que baixis les pretensions. I també són altres temps.

El salari mínim a segona A són 60.000 euros. I molts estan oferint exactament això.

És que la crisi afecta tothom. Hi ha molts jugadors sense equip i el que no agafa un, ho agafa un

Els salaris han baixat molt, però amb el control d'ara com a mínim tenim garanties. Abans, ens deixaven de pagar

altre. Sigui a primera o a segona.

Finalment, a segona A només un descens administratiu: el del Guadalajara. S'ha estat molt condescendent?

No entenc gaire el que ha passat ni tampoc sé si hi havia algun interès pel mig. Voldria pensar que no, tot i que no ho tinc clar. Però muntar tot aquest sidral amb l'Hèrcules, el Xerez, el Racing, el Deportivo i el Llevant perquè al final no passés res... El president de la LFP [Javier Tebas] deia que volia acabar amb tot, que tenia proves, però al final no ha passat res. Si en tenia, haver-les tret i actuar en conseqüència. No he entès la jugada.

Ha baixat un equip que no tenia

deutes amb els jugadors.

Ha baixat l'equip més humil i segurament el que menys es podia defensar. I a sobre no és per un tema de compra de partits ni per res d'això. S'està tacant el futbol i al final no ha passat res.

I el gran beneficiat, el Múrcia, que havia baixat esportivament i que té més deutes que el Guadalajara. S'està perdent l'esperit de la competició?

A Guadalajara estaran pensant que el futbol és molt injust i a Múrcia estaran contents, però sí que es veritat que és important guanyar-t'ho al camp. I el Guadalajara s'hi va guanyar estar un any més a segona A.

Ja s'hauria pogut deixar la segona A amb vint equips.

No aniria malament una reducció. Jugar entre 42 i 46 partits es fa molt llarg. I que la promo-

[Tebas] Volia acabar amb tot i al final no ha passat res. Ha baixat el club més humil i el que menys es podia defensar

ció siguin quatre partits en poc més de deu dies és molt greu.

Com va el canvi d'entrenador?

Ens hem adaptat bé. Cada entrenador té les seves coses i la majoria de nosaltres ja n'hem tingut molts, de tècnics. Estem treballant bé i, a sobre, hem començat guanyant.

Arrencar bé era vital?

El primer partit era més important del que la gent es pensa. Ja sé que si el perds te'n queden 41, però també et podies plantar a la tercera jornada sense puntuar i amb una certa necessitat de no ficar-te en un problema. Ara, després de dues victòries, tenim el millor escenari. Però cal ser prudents. ■

Tres equips fan el ple. El Girona, el Còrdova i l'Alcorcón són els únics equips de segona A que han guanyat els dos primers partits, però els gironins tenen millor diferència de gols

Líders cinc anys després

J. Danès / J. Sebastian
GIRONA

La temporada passada va ser extraordinària i el Girona es va passar 41 de les 42 jornades entre els sis primers classificats, però mai no va ser líder i les vuit vegades que es va situar en zona d'ascens directe va ser com a segon classificat. Qui va dominar el curs 2012/13 de cap a peu va ser l'Elx, líder des de la primera jornada fins a l'última, un fet excepcional. El Girona li hauria pogut prendre el lideratge quan els il·licitans el van visitar a Montilivi, però no va ser possible perquè l'Elx se'n va endur el triomf (0-1).

Aquesta setmana, el Girona se la passarà instal·lat en el lideratge. El Sabadell, primer líder després del 4-0 del debut, hauria mantingut la primera plaça si hagués guanyat a Ponferrada, però va perdre-hi (2-0). I la relació d'equips que han fet el ple de victòries en les dues primeres jornades s'ha reduït a tres. El Girona n'és un, i també el nou líder, gràcies a la millor diferència de gols (+4) respecte del Còrdova i l'Alcorcón, que han tret el màxim de suc possible als dos gols que han fet. Aquests tres equips són, a més, els únics que no han vist batuda la porteria.

Des de l'any del debut

El Girona només havia acabat una jornada com a líder en les sis temporades que fa que juga a segona A. I d'això ja fa gairebé cinc anys. Va ser en el curs del debut, el 2008/09, quan l'equip va arrencar mantenint la inèrcia guanyadora de l'any de segona B i va guanyar a Balaídos (0-1) i a casa contra l'Alacant (3-0). Aleshores, després de la segona jornada, el Girona liderava la classificació

Felipe, Ramalho, Richy i David Garcia durant la sessió matinal d'ahir a Montilivi ■ J. SABATER

amb sis punts gràcies a la millor diferència de gols respecte el Llevant, l'Eibar i el Xerez, que van ser els altres equips que van arrencar amb el peu a fons.

El Girona té ara a l'abast la possibilitat d'iniciar el campionat amb tres victòries seguides i 9 punts de 9, cosa que ho ha aconseguit mai a segona A. La ratxa de triomfs aquell 2008/09 es va trencar en la tercera jornada amb un empat a Albacete (1-1) que, d'altra banda, va ser un magnífic resultat. En aquesta temporada del debut, l'equip va su-

perar la tercera jornada amb 7 punts de 9 possibles, balanç que va igualar la passada campanya quan després del 0-0 contra el Sabadell va encadenar dues victòries, a Guadalajara (1-5) i a casa contra la Ponferradina (1-0).

L'obstacle a superar pel Girona i rubricar l'inici de lliga perfecte serà el Numància, un dels equips que també han començat el campionat amb bon peu (4 punts). Ahir, els sorians van guanyar el primer partit (4-2 al Jaén) i van fer bo l'empat sense gols de la primera jornada al camp

del Lugo.

Ricardo Rodríguez, tècnic del Girona, ja va valorar de manera molt satisfactòria el triomf a Eibar. Ja havia dit abans del partit que era l'objectiu per aconseguir que l'afició s'engresqués de bon començament. Molt probablement l'inici de l'equip farà que aquest dissabte se superin els 3.800 espectadors del Girona-Alavés.

Inicis no tan bons

Especialment lluny del lideratge i de la zona noble s'ha mantingut l'equip en la majoria de les altres

El precedent

7-9-08

El Girona, líder per millor diferència de gols que el Llevant, l'Eibar i el Xerez.

Canvi de líder

El Sabadell va perdre ahir a Ponferrada i no va poder defensar el primer lloc

Imbatuts

Els tres equips que han sumat els sis punts són també els que no han rebut cap gol

L'inici

Es la segon cop en sis anys a 2a A que el Girona guanya els dos primers partits

Els inicis

TEMPORADA 2008/09

Jor. 1 Celta-Girona 0-1

Jor. 2 Girona-Alacant 3-0

1r 6 punts

Millor classificació 1r
Jornada 2

TEMPORADA 2009/10

Jor. 1 Girona-Cartagena ... 0-1

Jor. 2 Nàstic-Girona 1-1

16è 1 punt

Millor classificació 9è
Jornada 31

TEMPORADA 2010/11

Jor. 1 Girona-Tenerife 4-2

Jor. 2 Nàstic-Girona 2-0

12è 3 punts

Millor classificació 4t
Jornada 1

TEMPORADA 2011/12

Jor. 1 Celta-Girona 2-0

Jor. 2 Girona-Elx 1-4

21è 0 punts

Millor classificació 15è
Jornada 42

TEMPORADA 2012/13

Jor. 1 Girona-Sabadell 0-0

Jor. 2 Guadalaj.-Girona ... 1-5

3r 4 punts

Millor classificació 1r
Jornada 2

TEMPORADA 2011/12

Jor. 1 Girona-Alavés 1-0

Jor. 2 Eibar-Girona 0-3

1r 6 punts

Millor classificació 2n
Jornades 13, 14, 18, 19, 34, 35, 37 i 38

temporades. En el curs 2009/10 com a màxim va ser novè; la campanya 2010/11 va arribar a ser quart, però va ser gràcies a victòria que va assolir en la primera jornada; i la 2011/12 va arrencar amb dues derrotes i se la va passar pràcticament sempre a la corda fluixa (i un munt de jornades en zona de descens). Curiosament, la seva millor classificació va arribar en l'última jornada de lliga, 15è.

Ipurua porta sort

Tot i que és un dels camps més complicats de segona

A per les seves dimensions, el Girona va allargar a Ipurua una ratxa que és magnífica per als interessos dels blanc-i-vermells. Encara que fos a còpia de penals –tots tres van ser molt clars–, l'equip va assolir el seu tercer triomf al terreny de joc base (0-3). Ja hi havia guanyat dues vegades feia anys i panys, 2-4 el curs 1956/57 i 1-2, el 1957/58. En la seva visita més recent, el conjunt gironí hi va arrencar un empat (2-2 la campanya 2008/09) i va convertir en matemàtica una salvació que ja era virtual. ■

Les reaccions dels protagonistes

“Enllaçar victòria en un partit a casa i un altre a fora és molt bo i ens aportarà confiança”

Chando
DAVANTER DEL GIRONA

“L'equip està funcionant bé i en defensa som sòlids; això ens fa créixer com a conjunt”

Richy Álvarez
MIGCAMPISTA DEL GIRONA

“Estem demostrant que sabem patir en certs moments. Mantenir la porteria a zero és clau”

Carles Mas
DEFENSA DEL GIRONA

“Hem d'estar contents. L'equip està seriós en defensa i així les possibilitats de guanyar són altes”

Isaac Becerra
PORTER DEL GIRONA

“Ens havíem mentalitzat tots per començar bé la temporada i així ho estem aconseguint”

David García
DEFENSA DEL GIRONA

“L'equip segueix agafant confiança però mantenim els peus a terra. Això és molt llarg”

Felipe Sanchón
DAVANTER DEL GIRONA

Vencen però no convencen

CONTROL PERÒ POC PERILL • El Barça va guanyar a Màlaga, on sense Messi va tenir el domini però no va ser capaç de fer mal a l'àrea més que en comptades ocasions **DOS NOMS** • Adriano, que va fer l'únic gol just abans del descans, i Valdés, que va salvar l'empat en el minut 90, van ser els dos grans protagonistes

MÀLAGA	BARÇA
0	1
<p>MÀLAGA: Willy; J. Gámez, S. Sánchez, Angeleri, Antunes, S. Darder, Camacho, (Seba Fernández, 76'), Tisone, Pawlowski, (Eliseu, 63'), Santa Cruz i Fabrice (Pedro Morales, 76').</p>	<p>BARÇA: Valdés; Adriano, (Alves, 45') Piqué, Mascherano, Alba, Song, Xavi, Iniesta, (Sergi Roberto, 83'), Alexis, Cesc i Pedro (Neymar, 63').</p>
<p>GOLS: 0-1 Adriano (44')</p>	
<p>ÀRBITRE: Mateu Lahoz (col·legi valencià)</p>	
<p>TARGETES: Jesús Gámez (56'), Sergio Sánchez (60'), Alexis Sánchez (62'), Darder (71'), Alves (83')</p>	
<p>ESTADI: La Rosaleda</p>	

Xavi Solé
MÀLAGA (ENVIAT ESPECIAL)

El Barça s'havia exhibit en les seves últimes visites a La Rosaleda però ahir, sense Leo Messi, va haver de suar de valent per sumar-hi els tres punts i va confirmar que sense l'astre argentí, deixa de ser un equip temible. I això que el nivell del Màlaga d'aquest curs, *a priori* és molt inferior al dels últims anys. El cas és que els de Tata Mar-

tino van fer els deures, amb més patiments dels previstos, van sumar també la victòria en la segona jornada de lliga, cosa que els permet continuar com a líders. I tot gràcies a una única diana, un golàs d'Adriano just abans del descans, i a Víctor Valdés, salvador en l'últim minut amb una doble intervenció, i que no va fer altra cosa que demostrar els problemes que va tenir ahir el conjunt blaugrana per bri-

llar a la capital de la Costa del Sol.

Es preveien diversos canvis respecte de l'onze que va sortir d'inici dimecres passat al Calderón, un com a mínim obligat i altres per decisió tècnica, i així va ser. Cesc va ocupar el lloc del lesionat Messi, com totes les apostes així ho pronosticaven, i aquest cop Gerardo Martino va voler donar descans a Dani Alves i Sergio Busquets, rellevats per Adriano i Song. Neymar, doncs, un altre cop suplent, com els anteriors dos partits oficials. El tècnic argentí ja havia avisat que el gol del davanter brasiler contra l'Atlético no canviava res, i així va ser, dit i fet. Alguns dels problemes de la primera part contra els *colchoneros*, però, es van repetir ahir contra els andalusos. Molt de control per part blaugrana i possessions llargues –a l'inici potser abusant un pèl de les passades llargues– que no es traduïa de tota manera en perill a l'àrea del rival. De fet, en els primers minuts va ser el Màlaga qui va avisar primer, sortint ràpidament al contraatac. El Barça recuperava molt de pressa la pilota, fruit de la pressió que Martino sí que ha aconseguit fe reaparèixer, però quan s'acostava a l'àrea no aconseguia fer mal. En la

primera mitja hora de joc, només una ocasió clara de Pedro, que després d'una excel·lent passada entre línies de Cesc, ahir molt endollat, no va saber controlar quan hauria quedat sol davant de Willy Caballero. Empat a oportunitats fins llavors, perquè poc després va ser Antunes qui va posar a prova Víctor Valdés, amb un llançament de falta ajustat a la base del pal que el porter de Gavà va rebutjar a córner. L'equip català mirava de tenir paciència, però a estones semblava que ho provava més per inèrcia que per convenciment, ja que els de Bernd Schuster no és que patissin en excés per frenar el joc blaugrana. S'acostava el descans i Alexis, que ja havia malaguanyat una clara ocasió abans –tot i que havia estat invalidada per fora de joc–, va tornar a fallar a boca de canó sol davant de Willy, amb una rematada de cap massa centrada després d'una bona assistència, de Cesc, en possible posició irregular. A pilota aturada, els homes de Martino tampoc obrien la llautina, tot i que Piqué a punt va estar de fer-ho en rematar de cap en un córner, ben resolt en dos temps pel porter del conjunt malagueny. I quan tot apuntava al 0-0 per a la mitja part, que s'ha de dir que no era

Adriano celebra el seu gol amb els seus companys

AFP

injust tot i que el Barça havia fet més mèrits per marcar, va aparèixer el xut llunyà, que tant poc s'havia provat fins aleshores. Adriano, clau amb els seus gols la temporada passada, es va treure del barret una de les seves rosques teledirigides, aquesta amb la cama esquerra i amb direcció a la base del pal, impossible per a un no del tot encertat Willy, i que va permetre agafar aire per afrontar ja amb avantatge els segons 45 minuts.

I ja abans de començar

la segona part, sorpresa, ja que precisament l'autor del gol, Adriano, es va quedar als vestidors per molèsties, i va ser substituït per Alves. Poques coses va fer variar el resultat. Monòleg del Barça, el Màlaga a veure-les venir per tractar d'arribar viu als últims minuts, però massa tímida al davant. La millor ocasió, això sí, fregant el primer quart d'hora d'aquest segon temps, va ser una falta penjada per Xavi a l'àrea que Piqué va rematar d'esquena i es va

Més rotacions

Tata va donar descans d'inici a Alves i Busquets i va apostar per Song i Adriano

estavellar al travesser. Els blaugrana dominaven, fins i tot amb molta, i segons com es vulgui mirar massa comoditat, però no acabaven de liquidar el partit contra un rival mig

Cesc, notable

L'arenenc, substituït obligat de Messi, va ser un dels millors de l'equip blaugrana

mort. Segurament per això Martino fer entrar per fi Neymar, encara a 27 minuts del final, en substitució d'un irrellevant Pedro. Fruit de la ja destacada pressió i dels errors del Mà-

Neymar, perillós

El brasiler va tornar a ser suplent però va fer mal en els 27 minuts jugats

laga a l'hora de treure la pilota jugada, la presència a l'àrea malaguenya era cada cop més patent. Però el futbol ja ho té, això, i un contraatac molt ben portat pels de Bernd Schus-

Dubtes a fora

En els dos partits a domicili, el nou Barça de Martino no ha acabat de convèncer

ter, a punt va estar de costar cara al Barça, ja que va acabar amb una rematada al pal de Fabrice, amb Valdés gairebé batut, ja que segons abans havia salvat un un contra un amb Ro-

que Santa Cruz. Un avís molt seriós per als encara més de vint minuts que quedaven per acabar. El crac brasiler va rebre de valent però no es va arronsar, i fins i tot va estar a punt de fer gol amb un bon llançament en una falta que ell mateix havia provocat a la frontal de l'àrea i també en temps afegit. L'equip, però, potser encara amb la por al cos, no va segellar les coses i fins i tot va cedir el control del joc. I altre cop a punt va estar de pagar-ho. Ho hauria fet si

no hagués estat per Valdés, que, providencial, va salvar els tres punts amb una doble intervenció en el minut 90, a rematades de Seba de cap i de Tiszone. Dimecres en la tornada de la supercopa contra l'Atlético, i sense cap marge d'error, un altre examen per a aquest nou Barça de Tata Martino, que va començar la temporada com un tro amb el 7-0 contra el Llevant però que ha deixat molts dubtes en aquests dos últims duels al Calderón i ahir a Màlaga. ■

Creixent. El Tata Martino va tornar a deixar fora de l'onze titular el brasiler, que no va desapropiar els 30 minuts que va jugar per demostrar que la seva adaptació va pel bon camí

Neymar, de nou suplent, signa mitja hora excel·lent

Ignasi Noguer
BARCELONA

El Tata Martino té un pla per a Neymar, que tot i la seva enorme qualitat necessita temps per adaptar-se al mil·limètric futbol del Barça. I la demostració més evident va arribar ahir, en què tot i l'absència de Messi el brasiler va tornar a començar el partit des de la banqueta, una decisió que Martino ja va deixar entreveure en la roda de premsa de dissabte. "Fa una setmana vam dir que aniríem amb compte amb la seva integració. Ni l'absència de Messi ni el gol que va fer al Calderón canvien res. Pot ser que sigui titular a Màlaga, contra l'Atlético o a València, però en cap cas aquesta decisió no dependrà de si Messi hi és o no. Seguirem el pla previst", va afirmar el tècnic, que finalment va optar per Cesc com a substitut del 10 blaugrana.

I si contra el Llevant Neymar va disposar de 26

Neymar, encarant Jesús Gámez, que va acabar el partit desballestat ■ EFE

Protagonista

El brasiler, agosarat i participatiu, va gaudir de dues bones ocasions

minuts i al Vicente Calderón, de 31, ahir Gerardo Martino li'n va donar 28, més el descompte, en què el brasiler va demostrar que la seva integració va pel camí esperat, ja que va jugar força bé, mostrant-se molt més participatiu i atrevit que en els seus dos primers tastets. La seva millor acció es va produir en el minut 78, en què es va inventar un eslàlom espectacular que només va poder aturar Sergio Sánchez amb una dura entrada que hauria d'haver significat la segona groga per al central. I no només això, ja que Neymar va demanar executar la falta, un llançament que va obligar a Ca-

ballero a fer una gran intervenció. I en el temps de descompte, el brasiler va tornar a acostar-se al gol, en caure-li als peus una pilota rebotada que un defensor va refusar a córner en el darrer moment.

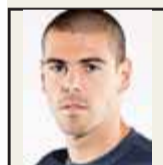
Sembla clar, doncs, que l'adaptació de Neymar va pel bon camí. Tot i que és normal que veient el que està oferint en els pocs minuts que juga tothom el vulgui veure més, com diu el Tata Martino el més convenient és que el brasiler sigui titular quan ja estigui preparat per oferir la seva millor versió, moment cada cop més proper.

Sergi Roberto debuta

Tot i haver estat un dels futbolistes més destacats del FC Barcelona durant la pretemporada, Sergi Roberto encara no havia debutat en partit oficial, oportunitat que va rebre ahir, en què va substituir Andrés Iniesta en el minut 82, amb la tasca de refermar el control de la pilota davant d'un Màlaga abocat a l'atac en busca de l'empat. I el migcampista reusenc va complir, ja que va aportar la frescor necessària a un cansat i imprecís centre del camp blaugrana. Qui finalment no va debutar en la present temporada va ser Marc Bartra, que tot i escalfar-se a la banda durant bona part de la segona meitat es va quedar sense jugar. ■

Jugador per jugador. Per Pere Gelada.

Valdés

90'

SALVADOR

El Màlaga el va posar a prova en diverses accions, sobretot en els minuts finals, quan es va erigir en una figura clau per evitar l'empat local.

Xavi

90'

SOLITARI

Sense Messi voltant per la frontal de l'àrea rival, al migcampista terrassenc se'l va veure mancat del millor soci per desbordar amb el joc de combinació.

Adriano

45'

PROTAGONISTA

És un gran comodí per a la plantilla, però el físic li va tornar a fer la guitza. Va complir en defensa i en atac va marcar el gol del triomf blaugrana.

Iniesta

82'

INTERMITENT

Li està costant endollar-se. Se'l va estar més actiu que en l'anada de la supercopa, però encara li manca frescor quan busca desequilibrar.

Piqué

90'

EXIGIT

Va posar ordre en defensa tot i el tràngol dels minuts finals. Va donar sortida a la pilota sense complicar-se i en els atacs a pilota aturada va aportar centímetres.

Pedro

62'

DESCONNECTAT

Va aparèixer amb comptagotes en atac i no va aportar prou profunditat a la banda ni va donar sensació de perill més enllà de pressionar.

Mascherano

90'

SOBRI

Sempre a punt per anar ràpid al tall i aturar els atacs del Màlaga, no va passar angúnies, tot i que va tenir més feina quan el Màlaga va pressionar.

Cesc

90'

INSPIRAT

En absència de Messi, Cesc va tornar a fer de fals 9 i va implicar-se en quasi totes les accions de perill impulsat per la seva capacitat com assistent.

Alba

90'

TÍMID

Va estar més pendent de mantenir controlat Pawlowski i Seba, ja a la segona part, que de pujar a l'atac i sorprendre per velocitat.

Alexis

90'

INSISTENT

Des de l'inici va ser un dels més actius aportant mobilitat i velocitat. Va alternar jugades d'encert amb altres en les quals li va manca executar millor.

Song

90'

PRAGMÀTIC

El camerunès no es va complicar la vida i es va centrar a fer la tasca de contenció a la zona ampla. Li va manca connectar més en l'elaboració.

Alves (45')

La lesió d'Adriano va forçar la seva aparició i va mostrar-se contingut.

Neymar (28')

Va aportar detalls de qualitat com ara un bon xut de falta salvat per Caballero.

Sergi Roberto (8')

Va sumar els seus primers minuts del curs per aportar frescor al mig del camp.

Martino. Entrenador del Barça

“Ens fem forts a través dels resultats”

Xavi Solé

MÀLAGA (ENVIAT ESPECIAL)

Gerardo Martino va reconèixer que el seu equip encara no està al seu màxim nivell però es va felicitar perquè han tornat a obtenir els tres punts i això a l'inici d'una temporada és el més important. “Tots els processos necessiten agafar ritme. Hem tingut tres partits en set dies. Pel que fa als resultats, són positius. El primer partit va ser excel·lent i els altres dos, més normals. Ens fem forts a través dels resultats. Sumar sempre et fa més fort i els inicis marquen les possibilitats”, va afirmar.

El tècnic argentí considera que el Barça va anar “de més a menys” i que li va faltar concretar les ocasions, que haurien servit per no patir tant. “Ens ha faltat efectivitat però hem tingut més ocasions. Fins

Satisfet

“Sumar sempre et fa més fort i els inicis marquen les possibilitats al final”

Neymar

“Pel seu cap, ja està llest. Sap jugar els minuts que ara per ara li toca jugar”

al 25 de la segona, teníem el control, però en l'última meitat del segon temps no l'hem tingut i el Màlaga ha tingut les ocasions molt clares. Hem de tancar els partits i no donar la opció al rival perquè revisqui”.

Gerardo Martino ahir a la banqueta de La Rosaleda ■ EFE

Martino va elogiar els minuts que va jugar Neymar, però encara no va confirmar si jugarà d'inici dimecres contra l'Atlético. “Hi ha diferències en els dos últims partits respecte al que va fer contra el

Llevant. Per cap, ell està llest. Juga mitja hora i sempre fa alguna cosa positiva. Avui ha tingut una falta. Sap jugar els minuts que ara per ara li toca. No sé dir-te quan podrà ser titular”. També va revelar

que Messi evoluciona molt bé i que encara queden dies per decidir si jugarà.

Finalment, va voler tancar tota polèmica amb Ancelotti pels seus comentaris sobre el fitxatge de Bale. “Jo vaig dir el que vaig

dir i no vull cap confrontació personal ni res que s'assembli. Em quedo amb el que vaig dir i no em retracto. Ha tingut un principi i un final aquest tema.”, va concloure Martino ■

FINAL DE SUPERCOPA
28 Agost · 23h
BARÇA
AT.MADRID

TICKETS
FCBARCELONA.CAT
TAQUILLES CAMP NOU

Amb el suport de

B Sabadell

El protagonista Adriano Correia

Fa el seu gol i cap a la dutxa

Marta Cabré
BARCELONA

Malgrat que Dani Alves arrossegava un cop al turmell, va ser una de les sorpreses de l'onze del Barça. Adriano va ocupar durant els primers 45 minuts la banda dreta i no va fer oblidar el seu compatriota, indiscutible a la defensa. Es va incorporar amb assiduitat a l'atac, sempre que el joc li ho va permetre. De fet, dels seus peus –tant el dret com l'esquerra– van néixer algunes bones passades que van servir per posar nerviós el porter del Màlaga Willy Caballero. La més clara, en el minut 18, una centrada des de la dreta que Cesc va rematar de cap per sobre del porter però que Willy Caballero va agafar amb les mans. Adriano va ser el primer a ser capaç d'aconseguir el que cap dels seus companys no havia pogut fer: batre'l.

Quan tot feia pensar que la primera part acabaria amb l'empat inicial, Alexis va enviar una pilota cap enrere que va rebre Adriano, que arribava a prop del vèrtex dret de l'àrea. El blaugrana es va centrar i, amb el peu esquerre, va engaltar un xut creuat al segon pal, fent estirar Caballero, que esperava una centrada del brasiler, en lloc d'un xut a porteria. El porter argentí es va empassar la pilota i no va poder aturar

- 1 Passada de mèrit bona.
- 2 Passades de mèrit dolentes.
- 8 Pilotes recuperades.
- 6 Pilotes perdudes.
- 0 Faltes comeses.
- 0 Faltes rebudes.
- 3 Rematades.
- 1 Gol.

Dades facilitades per Carles Domènech. La transmissió d'en Puyal a Catalunya Ràdio

Adriano obre els braços per celebrar el seu gol ■ EFE

el primer gol d'Adriano de la temporada. La primera diana del curs que feia Adriano, com la temporada passada, va arribar en els primers partits. El d'ahir va ser el primer gol del 2013/14, però les sis dianes de la temporada passada van arribar abans del final de desembre. Com la d'ahir a La Rosaleda, la majoria van ser importants per aconseguir la victòria final. La primera va donar un triomf contra el València, i totes les altres, excepte la que va fer contra l'Athletic Club –va ser el tercer en la golejada per 5-1–, van obrir el marcador o, com al Camp Nou contra l'Atlético, iniciava la remuntada del gol de Falcao.

Les maleïdes molèsties

L'actuació d'Adriano va durar només 45 minuts per allò a què estan bastant acostumats amb el brasiler: una lesió muscular. Ahir, de fet, van ser només molèsties al bíceps femoral de la cama dreta, segons van informar els serveis mèdics del Barça. Avui, Adriano passarà més proves i es diagnosticarà l'abast de la lesió. L'alarma va saltar quan, durant el descans del matx, va aparèixer Dani Alves sobre la gespa per escalfar-se, i els mals presagis es van confirmar en saltar els de Martino al terreny de joc per iniciar el segon temps. Els músculs d'Adriano van tornar-li a fer la guitza i van evitar que el polivalent futbolista pogués completar un nou bon partit. ■

A l'últim minut. El porter blaugrana va evitar l'1-0 d'Antunes en el primer temps i va estar providencial en l'últim moment salvant una doble rematada de Seba i Tissone;

Aferrats a la defensa i a Valdés

Marta Cabré
BARCELONA

Hi ha dos tipus de porters: els que aturen pilotes i els que donen punts. Víctor Valdés és clarament, i des de fa moltes temporades, un dels del segon grup. El porter de Gavà ho va demostrar de nou ahir a La Rosaleda, especialment en la segona part, quan els seus companys van acusar el cansament. En el primer temps, el porter blaugrana no va tenir massa

feina perquè la bona presió de l'equip i la intensitat amb què van disputar els primers minuts no van donar gaire possibilitats al Màlaga. De fet, la primera ocasió de perill que van tenir els jugadors de Bernd Schuster va arribar abans de la mitja hora, amb una falta que Antunes va xutar directament a l'arrel del pal. Víctor Valdés, amb una ràpida reacció, va evitar el gol, que hauria estat l'1-0. Valdés va tenir poca feina gràcies a la gran ac-

tuació, sobretot, de Javier Mascherano –que va tallar un contraatac de Roque Santa Cruz en el primer temps–, en la línia defensiva i de l'equip general, que va intentar aturar la sortida de la pilota dels locals.

En el segon temps, les aparicions de Valdés van ser més freqüents, per culpa, entre d'altres coses, que els futbolistes del Barça van acusar el cansament de l'intens partit que van jugar dimecres al vice-

nte Calderón. Les arribades del Màlaga eren sovint i, en el 68', Fabrice va enviar la pilota al pal, però podria haver empatat el partit després que Valdés sortís a tancar una primera rematada de Santa Cruz. La jugada més perillosa i decisiva per a Víctor Valdés va arribar un minut abans del xiulet final. El porter blaugrana va evitar el gol amb una espectacular doble aturada a rematades de Seba Fernández i Tissone. D'aquesta mane-

ra, Valdés suma el segon partit de lliga sense encaixar cap gol, ja que tampoc no en va rebre cap en la jornada inaugural contra el Llevant.

Millora progressiva

La bona actuació de Víctor Valdés ahir a Màlaga és conseqüència, a més de la seva gran qualitat, pel bon paper que va tenir l'equip en un aspecte tan important aquesta temporada com és la pressió. A La Rosaleda es va evidenciar

que el Barça de Gerardo Martino comença a tenir ben interioritzada aquesta petició del tècnic argentí, que aporta i beneficia tant tot l'equip. Gràcies a això, els atacs malaguenys van ser menys nombrosos. Tot i així, queden encara coses a millorar. En l'atac, sense Leo Messi i amb Neymar a la banqueta, la davantera peca de poca rematada. Alexis Sánchez i Pedro Rodríguez van ser voluntariosos, però no van tenir ahir el seu millor dia. Cesc Fàbregas, com a fals 9, va ser un dels millors futbolistes a Màlaga, però es va dedicar més a assistir que a intentar marcar, com en els primers matxs del curs. Sense Leo Messi al camp, El Barça xuta menys a la porteria rival. ■

Manu Lanzarote. Una estrena amb lluïment

Manu Lanzarote, envoltat de jugadors del València, en una acció del partit de dissabte passat a Cornellà-El Prat ■ FERRAN CASALS

Capdevila va ser suplent contra el València ■ F.C.

Contratemp. El lateral es va lesionar entrenant i demà se li faran més proves

Capdevila té una distensió als isquiotibials

E.C.
BARCELONA

El lateral esquerre de l'Espanyol, Joan Capdevila, que abans d'ahir no va jugar ni un sol minut contra el València ni tampoc en el debut a Balaídos contra el Celta de Vigo, ahir es va lesionar durant l'entrenament en una acció fortuïta i té una distensió als isquiotibials de la cama dreta, segons una primera valoració mèdica. Després de l'ensurt, Capdevila serà sotmès demà a més proves per determinar l'abast de la lesió. ■

Un seductor a la banda

PER RECORDAR • Manu Lanzarote va debutar ahir a primera divisió i, en poc més de deu minuts, va enlluernar Cornellà-El Prat amb una genialitat en l'assistència de l'últim gol **TALENTÓS** • L'extrem va rellançar la seva carrera l'any 2007, amb el Sant Andreu a tercera, i des de llavors ha devorat categories

Rubèn Miró
BARCELONA

Alguna cosa especial té Manu Lanzarote, que, per allà on ha passat des que va aterrar al Sant Andreu fa sis anys, ha anat deixant gent que enyora veure'l corrent i desbordant per la banda, portant de corcoll els laterals, que són els únics que no gaudeixen del seu joc. Almenys, quan el tenen cara a cara. L'extrem de la Mina ha anat deixant enrere defenses que encara estan buscant pedaçs de la seva cintura en totes les divisions del futbol estatal: de tercera a primera.

El seu debut a la màxima categoria no va arribar fins dissabte passat, amb 29 anys. Potser un pèl més tard del que és habitual en futbolistes de la seva classe. El temps, però, posa tothom al seu lloc. I Lanza, com qui arriba i vol dir "ja sóc aquí", va oferir a la parròquia de Cornellà-El Prat una carta de presentació que va fer les delícies de tothom. Sobretot

El debut
Manu Lanzarote (Barcelona, 1984) va debutar dissabte a primera, després d'entrar al camp en substitució de Stuardi (78').

29
Anys té Lanza, que en els últims set cursos ha militat en totes les categories del futbol estatal: de tercera a primera.

14
Gols va fer la temporada passada a segona A amb el Sabadell.

dels qui no el coneixien. En una triangulació precisa amb Thievy que va acabar en gol, el barceloní va esmunyir-se de la pressió de Javi Fuego i Guardado amb la mateixa facilitat que el nen talentós de la classe supera el maldestre. Amb una sotana inclosa. Aguirre li va donar dotze minuts i ell en va tenir prou per deixar la parròquia perica amb ganes de més.

El futbol ha tornat a Lanzarote el que ell li havia donat i, per fi, el de la Mina pot continuar seduïnt en un escenari superior, aquell que acapara mirades, la primera divisió. "Estrenar-se amb una victòria de l'equip i, a més, sortint i assistint Thievy, ha estat el debut somiat", afirma el futbolista blanc-i-blau, que va ser el protagonista en la roda de premsa de l'endemà del partit. En un moment com aquest, a més, va voler mostrar la seva gratitud amb el club que li ha permès fer el salt a primera: "Estic content i molt agraït amb les persones que han ajudat que debuti, com l'Òscar [Perarnau], que va fitxar-me, i el mister,

que ha confiat en mi." Per recompensar tota aquesta gent, el jugador promet feina i constància: "Estic amb més ganes que mai, amb molta il·lusió per intentar ajudar el grup des de la humilitat."

De salt en salt
El debut de Lanzarote a primera divisió ha arribat en plena maduresa del futbolista. Un fet que ha estat precipitat per la seva eclosió tardana. I és que un cop va acabar la seva etapa en el futbol for-

"Ha estat el debut somiat", afirma l'extrem de la Mina, que promet treball per afermar-se a primera

matiu del Barça, l'atacant barceloní va trigar força a trobar un lloc on consolidar el seu futbol. Ho va intentar sense fortuna en el Lleida, l'Atlético B i l'Oviedo. Llavors, l'estiu del 2007, amb 23 anys, va fer un pas enrere i va començar de cap i de nou a tercera divisió, a les files d'un

Sant Andreu ambiciós, que de seguida va tornar a segona B, on Manu Lanzarote va començar a eclipsar aquells que valoren el bon futbol. Les seves dots tècniques, i una facilitat remarcable per fer gols, van dur-lo a l'Eibar abans de fer el salt definitiu al futbol professional: Lluís Carreras el volia per al seu Sabadell recent ascendit a segona A, i l'adaptació del barceloní a les exigències de la categoria va ser immediata.

A la cocapital del Vallès Occidental Lanza va poder brillar amb tot el seu esplendor, ja que el joc de toc que proposava Carreras li va facilitar un marc ideal per acabar de créixer. Amb un aparador més gran i amb els 14 gols que va marcar a la lliga la temporada passada, la seva legió de seguidors va créixer, fet que li ha permès fer el salt. Ara és a primera i vol continuar fent parlar. No li falta ni qualitat ni ambició i, si aprofita les oportunitats que se li presenten com ho va fer dissabte contra el València, Cornellà-El Prat es divertirà. I molt. ■

BREUS

Avui descans, demà a tornar-hi. Després de la victòria contra el València, la plantilla de l'Espanyol va fer ahir l'últim entrenament de la setmana a la ciutat esportiva Dani Jarque. Els jugadors que van jugar més minuts durant el partit van efectuar una sessió de recuperació, mentre que la resta es van exercitar amb normalitat. Avui la plantilla gaudirà d'una jornada de descans i demà es tornarà a entrenar, a partir de les 10 del matí, en una sessió íntegrament oberta al públic i que servirà per començar a preparar el duel de diumenge, on els d'Aguirre rebran el Betis a Cornellà-El Prat. ■ **EL 9**

1a divisió. "Estic avergonyit i humiliat", va dir el tècnic Paco Jémez al final del partit

Maneta de l'Atlético al Rayo Vallecano

ATLÉTICO 5
RAYO 0

ATLÉTICO DE MADRID: Courtois, Juanfran, Miranda, Godín, Filipe Luis, Raúl García, Gabi (Koke, 58'), Tiago, Arda (Leo Baptistao, 68'), Diego Costa (Adrián, 65') i Villa.

RAYO VALLECANO: Cobeño, Tito, Galeano, Gálvez (Arbilla, 34'), Nacho, Trashorras, Níguez, Lass, Bueno (Baena, 48'), Perea (Cueva, 62') i Larrivey.

GOLS: 1-0 (17') Raúl García. 2-0 (20') Diego Costa. 3-0 (35') Arda Turan. 4-0 (53') Tiago. 5-0 (89') Raúl García.

ÀRBITRE: Iglesias Villanueva. **T.G.:** Al visitant Nacho Martínez.

PÚBLIC: 41815 espectadors a l'estadi Vicente Calderón.

E.C.
BARCELONA

Ahir, el Rayo va encaixar la derrota més àmplia de la seva història en un derbi de lliga contra l'Atlético, després de caure estrepitosament per 5-0 al Vicente Calderón. Els de Diego Simeone van jugar un partit molt complet durant els noranta minuts, i amb l'ajuda de la nefasta defensa del Rayo van aconseguir fer una maneta de gols, amb Raúl García (2), Diego Costa, Tiago i Arda Turan com a golejadors. "Estic avergonyit i humiliat", va dir Paco Jémez, tècnic del Rayo, al final del partit. ■

Ancelotti, ahir en la roda de premsa ■ EFE

L'avantmatx

GRANADA

TÈCNIC: Lucas Alcaraz

SUPLENTS: Karnezis (p.), Murillo, Rico, Álvaro García, Fatau, Buonanotte i Riki

BAIXES: Aranda (lesionat)

7^e

MADRID

TÈCNIC: Carlo Ancelotti

SUPLENTS: Diego López (p.), Arbeloa, Nacho, Kakà, José Rodríguez, Di María, Jesé i Morata

BAIXES: Xabi Alonso, Illarramendi, Khedira, Jesús, Cheryshev i Varane

8^e

PRESSIÓ: S'haurà de veure si Carlo Ancelotti es manté ferm i continua apostant per Diego López a la porteria o bé cedeix a la pressió popular i dona la titularitat a Iker Casillas.

CAMP: Nuevo Los Cármenes / **HORA:** 21 h (C+L/GT) / **ÀRBITRE:** Estrada Fernández

Madrid. Els blancs, pendents del fitxatge de Bale i de les possibles sortides d'Özil i Di María, visiten el Granada amb el dubte de si Casillas tornarà a ser suplent

El Granada, el de menys

Edu Ciurana
BARCELONA

Després de patir més del compte en el primer partit de lliga contra el Betis, el Madrid té avui el segon compromís contra el Granada, que la temporada passada ja va donar un disgust al conjunt blanc al Nuevo Los Cármenes (1-0). Tot i la importància dels tres punts, sembla que el Madrid estigui més dependent del mercat de fitxatges que del partit en si, amb l'arribada de Gareth Bale com a tema estel·lar. El gal·lès continua descan-

sant a Marbella -ja ni va anar a veure el Tottenham-Swansea d'ahir-, tot esperant que el seu multimilionari traspàs es confirmi per agafar un avió i ser presentat com a nou galàctic de Florentino Pérez, que ja té el Santiago Bernabéu preparat per a l'ocasió.

D'altra banda, el Madrid també està pendent del futur de Mesut Özil i Àngel de María. L'alemany està molest amb la directiva perquè no li volen apujar el sou -el jugador reclama uns 7 milions d'euros anuals- i, a més, està pre-

ocupat per l'arribada de Bale, que podria suposar la seva suplència. El problema d'Özil és que de moment cap club no ha fet cap oferta en ferm per ell, tot i que el Manchester United hi podria estar interessat. Si finalment Özil decideix forçar la sortida, el Madrid el podria taxar en uns 40 milions d'euros.

A qui el club blanc no posaria traves perquè se n'anés seria a Di María, que a hores d'ara ja és suplent amb l'arribada d'Isco. L'argentí té diverses ofertes, del Fenerbahçe, i sobretot una de l'Arsenal

d'Arsène Wenger, que se'l podria emportar per uns 30 milions.

El dilema continua

Pel que fa al partit d'avui, Ancelotti haurà de decidir si continua apostant per Diego López a la porteria o si dona la titularitat a Casillas, per la gran pressió mediàtica que ha tornat a aixecar la suplència del capità blanc. El que és segur és que el tècnic italià no podrà comptar amb els lesionats Xabi Alonso, Illarramendi, Khedira i Varane, mentre que Aranda és baixa al Granada. ■

La travessa

- 1 Betis - Celta **1 X2**
- 2 Granada - R. Madrid **1 X2**
- 3 Vila-real - Valladolid **1 X2**
- 4 Elx - Real Sociedad **1 X2**
- 5 Atlético - Rayo **1 X2**
- 6 Llevant - Sevilla **1 X2**
- 7 Màlaga - Barça **1 X2**
- 8 Tenerife - Hércules **1 X2**
- 9 Recreativo - Sporting **1 X2**
- 10 Ponferradina - Sabadell **1 X2**
- 11 Deportivo - Còrdova **1 X2**
- 12 Alavés - Las Palmas **1 X2**
- 13 Eibar - Girona **1 X2**
- 14 Numància - Jaén **1 X2**
- 15 Espanyol - València **1 X2**

RECAPTACIÓ

5.387.057,00 euros

LLEVANT 0

SEVILLA 0

LLEVANT: Keylor Navas, Pedro López, Vyntra, David Navarro, Juanfran, El Adoua, Sérgio, Xumetra (Simão, 75'), Pedro Ríos (Ivanschitz, 60'), Rubén (Jasón, 89') i Barral.

SEVILLA: Beto, Coke, Fazio, Cala, Fernando Navarro, Iborra (Geoffrey Kondogbia, 46'), Vitolo, Marin, Ivan Rakitic, Perotti (Rabello, 68') i Kevin Gameiro (Bacca, 80').

ÀRBITRE: Teixeira Vitienes. **T.G.:** Als locals David Navarro, Pedro López i Barral, i als visitants Vicente Iborra, Coke, Kevin Gameiro, Geoffrey Kondogbia i Federico Fazio.

PÚBLIC: Uns 12.600 espectadors a l'estadi Ciutat de València.

COMENTARI: El Llevant i el Sevilla van empatar sense gols en un partit força espès i poc vistós que va servir perquè tots dos equips estressessin el seu caseller particular de punts d'aquesta temporada, després de noranta minuts de joc en què l'equilibri va destacar en el primer període i el control sevillista en el segon. Aquesta circumstància no va tenir correspondència pel que fa a les ocasions de gol, ja que si bé l'equip andalús amb prou feines les va tenir, el Llevant en va disposar de dues de molt clares, una a cada part, però no les va saber materialitzar. ■

1a divisió

	PTS	TOTAL					CASA					FORA									
		PJ	G	E	P	GF	GC	PJ	G	E	P	GF	GC	PTS	PJ	G	E	P	GF	GC	PTS
1 Barça	6	2	2	0	0	8	0	1	1	0	0	7	0	3	1	1	0	0	1	0	3
2 Atlético	6	2	2	0	0	8	1	1	1	0	0	5	0	3	1	1	0	0	3	1	3
3 Athletic	6	2	2	0	0	4	1	1	1	0	0	2	0	3	1	1	0	0	2	1	3
4 Vila-real	6	2	2	0	0	5	3	1	1	0	0	2	1	3	1	1	0	0	3	2	3
5 Espanyol	4	2	1	1	0	5	3	1	1	0	0	3	1	3	1	0	1	0	2	2	1
6 R. Sociedad	4	2	1	1	0	3	1	1	1	0	0	2	0	3	1	0	1	0	1	1	1
7 Granada	3	1	1	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	2	1	3
8 Madrid	3	1	1	0	0	2	1	1	1	0	0	2	1	3	0	0	0	0	0	0	0
9 València	3	2	1	0	1	2	3	1	1	0	0	1	0	3	1	0	0	1	1	3	0
10 Rayo Vallecano	3	2	1	0	1	3	5	1	1	0	0	3	0	3	1	0	0	1	0	5	0
11 Celta	1	1	0	1	0	2	2	1	0	1	0	2	2	1	0	0	0	0	0	0	0
12 Almeria	1	2	0	1	1	4	5	1	0	0	1	2	3	0	1	0	1	0	2	2	1
13 Getafe	1	2	0	1	1	2	4	1	0	1	0	2	2	1	1	0	0	1	0	2	0
14 Sevilla	1	2	0	1	1	1	3	1	0	0	1	1	3	0	1	0	1	0	0	0	1
15 Elx	1	2	0	1	1	1	4	1	0	1	0	1	1	1	1	0	0	1	0	3	0
16 Llevant	1	2	0	1	1	0	7	1	0	1	0	0	0	1	1	0	0	1	0	7	0
17 Betis	0	1	0	0	1	1	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	2	0
18 Valladolid	0	2	0	0	2	2	4	1	0	0	1	1	2	0	1	0	0	1	1	2	0
19 Màlaga	0	2	0	0	2	0	2	1	0	0	1	0	1	0	1	0	0	1	0	1	0
20 Osasuna	0	2	0	0	2	1	4	1	0	0	1	1	2	0	1	0	0	1	0	2	0

■ Lliga de champions ■ Europa League ■ Zona de descens

	Celta	Madrid	Osasuna	Valladolid	Almeria	R. Sociedad	Rayo V.	Sevilla	Barça	València	Espanyol	Betis	Granada	Atlético	Vila-real	Getafe	Elx	Atlético	Llevant	Màlaga	
Celta												2-2									
Madrid												2-1									
Osasuna													1-2								
Valladolid														1-2							
Almeria															2-3						
R. Sociedad																2-0					
Rayo Vallecano																	3-0				
Sevilla																			1-3		
Barça																				7-0	
València																					1-0
Espanyol												3-1									
Betis																					
Granada																					
Athletic		2-0																			
Vila-real			2-1																		
Getafe				2-2																	
Elx					1-1																
Atlético								5-0													
Llevant										0-0											
Màlaga														0-1							

Resultats

- Espanyol - València **3 - 1**
Athletic - Osasuna **2 - 0**
Vila-real - Valladolid **2 - 1**
Getafe - Almeria **2 - 2**
Elx - R. Sociedad **1 - 1**
Atlético - Rayo Vallecano ... **5 - 0**
Llevant - Sevilla **0 - 0**
Màlaga - Barça **0 - 1**
Granada - Madrid **21 h (C+L/GT)**
Betis - Celta **pendent**

Pròxima jornada

- Almeria-Elx (div. 23:00h)
Rayo V.-Llevant (dg. 23:00h)
Celta-Granada (diss. 19:00h)
Valladolid-Getafe (diss. 21:00h)
Osasuna-Vila-real (diss. 23:00h)
Madrid-Athletic (diu. 12:00h)
Espanyol-Betis (diu. 17:00h)
R. Sociedad-Atlético (diu. 19:00h)
Sevilla-Màlaga (diu. 21:00h)
València-Barça (diu. 21:00h)

Anglaterra Jornada 2

Cardiff - Man. City 3 - 2
0-1 (52') Džeko. 1-1 (60') Gunnarsson. 2-1 (79') Campbell. 3-1 (87') Campbell. 3-2 (92') Negredo.
Tottenham - Swansea 1 - 0
1-0 (58') Soldado (p.).
Stoke - Crystal Palace 2 - 1
Hull - Norwich 1 - 0
Everton - West Brom 0 - 0
Fulham - Arsenal 1 - 3
Southampton - Sunderland 1 - 1
Newcastle - West Ham 0 - 0
A. Villa - Liverpool 0 - 1
M. United - Chelsea 21 h (C+P)

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Liverpool	6	2	2	0	0	2	0
Tottenham	6	2	2	0	0	2	0
West Ham	4	2	1	1	0	2	0
Southampton	4	2	1	1	0	2	1
Man. City	3	2	1	0	1	6	3
Man. United	3	1	1	0	0	4	1
Chelsea	3	1	1	0	0	2	0
A. Villa	3	2	1	0	1	3	2
Arsenal	3	2	1	0	1	4	4
Stoke	3	2	1	0	1	2	2
Cardiff	3	2	1	0	1	3	4
Fulham	3	2	1	0	1	2	3
Hull	3	2	1	0	1	1	2
Everton	2	2	0	2	0	2	2
Norwich	1	2	0	1	1	2	3
Sunderland	1	2	0	1	1	1	2
West Brom.	1	2	0	1	1	0	1
Newcastle	1	2	0	1	1	0	4
Crystal Palace	0	2	0	2	1	3	3
Swansea	0	2	0	2	1	5	5

La propera (31-08-13)

Arsenal-Tottenham; Cardiff-Everton; Chelsea-Aston Villa; Crystal Palace-Sunderland; Liverpool-Manchester United; Manchester City-Hull City; Norwich-Southampton; Newcastle-Fulham; West Bromwich-Swansea; West Ham-Stoke City.

Bundesliga Jornada 3

E. Braunschweig-Eintracht F. 0 - 2
0-1 (52') Alexander Meier. 0-2 (63') Stefan Aigner.
Augsburg-Stuttgart 2 - 1
1-0 (6') Halil Altıntop. 2-0 (36') Jan-Ingwer Callsen-Bracker. 2-1 (42') Vedad Ibišević (de penal).
Bayern-Nuremberg 2 - 0
Leverkusen-M'Gladbach 4 - 2
Hannover-Schalke 2 - 1
Hoffenheim-Friburg 3 - 3
Dortmund-W. Bremen 1 - 0
Herta B.-Hamburg 1 - 0
Mainz-Wolfsburg 2 - 0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Dortmund	9	3	3	0	0	7	1
Leverkusen	9	3	3	0	0	8	3
Bayern	9	3	3	0	0	6	1
Mainz	9	3	3	0	0	7	3
Herta B.	7	3	2	1	0	9	3
W. Bremen	6	3	2	0	1	2	1
Hannover	6	3	2	0	1	4	4
Hoffenheim	5	3	1	2	0	10	6
Wolfsburg	3	3	1	0	2	4	4
M'Gladbach	3	3	1	0	2	6	7
Eintracht F.	3	3	1	0	2	3	7
Augsburg	3	3	1	0	2	2	6
Nuremberg	2	3	0	2	1	4	6
Friburg	1	3	0	1	2	5	8
Schalke	1	3	0	1	2	4	9
Hamburg	1	3	0	1	2	4	9
Stuttgart	0	3	0	0	3	3	6
E. Braunsch.	0	3	0	0	3	1	5

La propera (27-08-13)

Borussia Mönchengladbach-Werder Bremen; Hannover 96-Mainz 05; Wolfsburg-Herta de Berlín; FC. Nuremberg-FC. Augsburg; Hamburg-Eintracht Braunschweig; Schalke 04-Bayer Leverkusen; Stuttgart-Hoffenheim; Eintracht de Frankfurt-Borussia de Dortmund; Friburg-Bayern de Munic.

Premier. Els 'citizen', que s'havien avançat, es van deixar remuntar el matx pel nou ascendit Cardiff City. Soldado, de penal, va donar els tres punts al Tottenham

Primera desfeta de Pellegrini amb el City

Edu Ciurana
BARCELONA

Totes les bones sensacions que el Manchester City havia donat en el debut contra el Newcastle (4-0) van quedar ahir en no res després de la derrota a domicili contra el Cardiff City, acabat d'ascendir, que va sumar els seus tres primers punts de la temporada. Després d'una primera part sense grans ocasions, el City va agafar avantatge amb una bona rematada d'Edin Dzeko, i tot feia preveure una altra victòria del conjunt *citizen*. Ningú no comptava amb una reacció tant espectacular del Cardiff, que poc després va fer l'empat amb un gol de Gunnarsson després d'un rebuig del porter Joe Hart, que uns minuts més tard va quedar en evidència amb una errada a la sortida d'un córner i facilitant que Frazier Campbell fes avançar els seus.

Però la cosa no va quedar aquí, ja que quan faltaven tres minuts per al final el mateix Campbell va fer embogir els més de 27.000 aficionats aplegats a l'estadi de Cardiff en marcar el seu segon gol, també de cap i a la sortida d'un córner. Llavors va aparèixer l'exjugador del Sevilla Álvaro Negredo -suplent en els dos primers partits-, que en el temps afegit va marcar el seu primer gol a la Premier League, un gol estèril ja que finalment la

Agüero, lamentant-se durant el partit d'ahir contra el Cardiff ■ AFP

victòria va quedar a casa; la primera desfeta de Manuel Pellegrini amb el seu nou City arriba ben d'hora.

Soldado, altra vegada

En l'altre partit jugat ahir -avui hi ha el plat fort entre el Manchester United i el Chelsea que clou la jornada-, el Tottenham, sense Gareth Bale, va derrotar per la mínima el Swansea del català Àngel Rangel amb un penal transformat per Roberto Soldado, igual com va passar en el debut contra el Crystal Palace. ■

Acord del Chelsea per Willian

Després de debatre's en els últims dies entre el Tottenham i el Chelsea, finalment Willian Borges jugarà a les ordres de Mourinho, després que ahir el conjunt *blue* va anunciar un acord amb l'Anzhí rus pel traspàs del migcampista brasiler, que costarà uns 35 milions d'euros. Ara el fitxatge, però, està supeditat al fet que les autoritats britàniques concedeixin el permís de treball al jugador. Segons

la legislació, per obtenir-lo Willian hauria d'haver participat en almenys el 75% dels partits internacionals del Brasil en els dos anys passats, condició que el migcampista no compleix, de manera que el Chelsea el vol inscriure com a *special talent*. El Tottenham, veient que Willian se li escapa, sembla que intentarà fitxar el brasiler Hulk, del Zenit, que podria sortir per més de 45 milions.

BREUS

Primera victòria del PSG.

Els de Laurent Blanc, que en les dues primeres jornades només van poder empatar, van obtenir la seva primera victòria del curs després de vèncer el Nantes. Cavani va avançar el PSG en la primera part, però Alex, amb un autogol, va fer l'empat. Lavezzi, quan faltava poc més d'un quart d'hora per a la fi, va donar els tres punts als seus. ■ EL 9

Bayern. El migcampista es va lesionar dissabte i avui serà operat del turmell dret

Thiago estarà dos mesos de baixa

E.C.
BARCELONA

Després de deixar el Camp Nou en direcció a Munic Thiago Alcántara no està tenint un inici fàcil en el Bayern, i menys després que s'hagi confirmat que estarà unes set setmanes de baixa per culpa d'una

lesió que es va fer dissabte en la victòria del seu equip contra el Nuremberg (2-0), on el migcampista va haver de ser substituït al minut 60. Les proves mèdiques van confirmar que Thiago, que avui serà operat, té un trencament dels lligaments sindesmòtics del seu turmell dret. ■

BREUS

El Nàpols il·lusiona.

El conjunt dirigit per Rafa Benítez va superar el Bolonya per 3-0 i, a falta del Fiore-Catània d'avui, es va col·locar com a primer líder de la Serie A. L'ex-Madrid Callejón i Hamšík, amb un doblat, van ser els golejadors. Inter, Roma, Lazio, Càller i Torí també van debutar amb victòria, mentre que el Parma i el Chievo van fer empat sense gols. ■ EL 9

Serie A Jornada 1

Càller - Atalanta 2 - 1
0-1 (27') Stendardo. 1-1 (28') Naingngol. 2-1 (63') Cabrera.
Inter - Genoa 2 - 0
1-0 (75') Nagatomo. 2-0 (92') Palacios.
Lazio - Udinese 2 - 1
1-0 (13') Hernanes. 2-0 (16') Candreva (p.).
2-1 (61') Muriel.
Livorno - Roma 0 - 2
0-1 (65') De Rossi. 0-2 (67') Florenzi.
Nàpols - Bolonya 3 - 0
1-0 (32') José Callejón. 2-0 (47') Hamšík. 2-0 (63') Hamšík.
Torí - Sassuolo 2 - 0
1-0 (40') Brighi. 2-0 (63') Cerci.
Parma - Chievo 0 - 0
Verona - Milan 2 - 1
Sampdoria - Juventus 0 - 1
Fiorentina - Catània 20:45 h

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Nàpols	3	1	1	0	0	3	0
Torí	3	1	1	0	0	2	0
Roma	3	1	1	0	0	2	0
Inter	3	1	1	0	0	2	0
Càller	3	1	1	0	0	2	1
Lazio	3	1	1	0	0	2	1
Verona	3	1	1	0	0	2	1
Juventus	3	1	1	0	0	1	0
Chievo	1	1	0	1	0	0	0
Parma	1	1	0	1	0	0	0
Fiorentina	0	0	0	0	0	0	0
Catània	0	0	0	0	0	0	0
Atalanta	0	1	0	0	1	1	2
Udinese	0	1	0	0	1	1	2
Milan	0	1	0	0	1	1	2
Sampdoria	0	1	0	0	1	0	1
Genoa	0	1	0	0	1	0	2
Sassuolo	0	1	0	0	1	0	2
Livorno	0	1	0	0	1	0	2
Bolonya	0	1	0	0	1	0	3

La propera (01-09-13)

Atalanta-Torí; Bolonya-Sampdoria; Catània-Inter; Chievo-Nàpols; Genoa-Fiorentina; Juventus-Lazio; Milan-Càller; Roma-Verona; Sassuolo-Livorno; Udinese-Parma.

Ligue 1 Jornada 3

Lilla - Saint Etienne 1 - 0
1-0 (37') Kalou (p.).
Nantes - PSG 1 - 2
0-1 (24') Edinson Cavani. 1-1 (52') Alex Rodrigo Dias da Costa (p.p.). 1-2 (73') Ezequiel Lavezzi.
Ajaccio - Niça 0 - 0
Girondins - Bastia 1 - 0
Evian - Rennes 1 - 2
Guingamp - Lorient 2 - 0
O. Lió - Reims 0 - 1
Montpellier - Sochaux 2 - 1
Valenciennes - O. Marsella 0 - 1
Mònaco - Tolosa 0 - 0

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
O. Marsella	9	3	3	0	0	6	1
Mònaco	7	3	2	1	0	6	1
O. Lió	6	3	2	0	1	7	2
Rennes	6	3	2	0	1	5	4
Reims	6	3	2	0	1	4	3
Lilla	6	3	2	0	1	3	2
Saint Etienne	6	3	2	0	1	2	1
PSG	5	3	1	2	0	4	3
Girondins	4	3	1	1	1	2	3
Montpellier	4	3	1	1	1	4	6
Niça	4	3	1	1	1	2	5
Nantes	3	3	1	0	2	4	4
Valenciennes	3	3	1	0	2	3	3
Guingamp	3	3	1	0	2	3	4
Bastia	3	3	1	0	2	2	3
Lorient	3	3	1	0	2	2	4
Ajaccio	2	3	0	2	1	1	2
Tolosa	2	3	0	2	1	1	4
Sochaux	1	3	0	1	2	3	6
Evian	1	3	0	1	2	2	5

La propera (30-08-13)

Bastia-Tolosa; Evian-O. Lió; Lorient-Valenciennes; Niça-Montpellier; PSG-Guingamp; Reims-Nantes; Rennes-Lilla; Saint Etienne-Girondins; Sochaux-Ajaccio; O. Marsella-Mònaco.

Coro, l'autor del primer gol de l'Olot a segona B, intenta driblar el seu marcador, Aitor ■ JOAN SABATER

Tres primers punts. L'Olot s'estrena amb victòria en el primer partit de la seva història a la segona B. Els jugadors dirigits per Vilchez en van tenir prou amb ben poc per derrotar l'Espanyol B

L'aventura comença bé

OLOT 1
ESPANYOL B 0

OLOT: Aleix, Freixa, Serra, Canal, Hostench, Abel, Miki Martínez (Roger, 77'), David López (Xavi Muñoz, 62'), Coro, Reverter (Ferrón, 66') i Carlos.

ESPANYOL B: Pau, Pere, Aitor (Duarte, 83'), Raïllo, Ferran, Marc Caballé, Jordan, Canario, Ivan Sales, Miravent (Kilian, 70') i Aday (Mamadou, 59').

GOLS: 1-0 (35') Coro.

ÀRBITRE: Navarro Collados. **T.G.:** Als visitants Pere, Raïllo i Jordan. **T.V.:** Cap.

PÚBLIC: 1.490 espectadors al municipi d'Olot.

Joel Sebastian
OLOT

L'aventura de l'Olot a la segona B va començar amb bon peu. L'equip dirigit per Eduardo Vilchez va superar per la mínima el filial de l'Espanyol en un partit disputat i sense un clar dominador, en què un petit detall en forma de picardia va donar els primers tres punts als olotins en la lliga. Tot i intentar-ho com va poder, l'Espanyol B no va poder fer res per batre la

Els vestidors

“Físicament ells han estat superiors, són joves i juguen molt bé. Nosaltres hem fet un gran esforç. Els meus jugadors han estat fantàstics”

“La jugada del gol ens ha sortit bé. Sabíem que els podíem fer mal i hem pogut fer gol”

Eduardo Vilchez
ENTRENADOR DE L'OLOT

“És el debut somiat. Començar guanyant i davant la nostra afició és bo. Els tres punts tenen molt valor”

Abel Solé
CAPITÀ DE L'OLOT

“Ha estat un partit típic de la categoria. Ens han fet un gol que ni a l'aleví de l'Espanyol li fan”

Manolo Márquez
ENTRENADOR DE L'ESPANYOL B

bona disposició defensiva olotina, que no va tenir entrebancs per defensar el mínim avantatge adquirit amb el gol de David Corominas en el minut 35.

El partit va començar amb molt de toc per part dels dos conjunts fins que el filial de l'Espanyol va disposar de quatre córners seguits i en el minut 5 un xut des de la frontal de Jordan, després d'un refús, va acabar fregant el pal de la porteria defensada per Aleix, que va assegurar a la banqueta Òscar Fornés, el teòric titular. L'Olot va espantar-se els fantasmes del debut i ja en el minut 10 va avisar amb una centrada d'Hostench que Coro, amb el cap, va rematar fora. Mica en mica els

olotins avançaven línies i dominaven la possessió de la pilota, però l'Espanyol B no renunciava a posar en problemes la parella de centrals garrotxins formada per Serra i Canal. Fins i tot en el minut 25, una jugada col·lectiva del conjunt dirigit per Manolo Márquez va acabar amb un doble xut de Marc Caballé que va acabar sortint per ben poc a la dreta de la porteria defensada per Aleix i, en el 30', Ivan Sales en va tenir un altre, però també va enviar la pilota fora.

La picardia és un valor
Al minut 35, una jugada determinant provocaria l'1-0 a favor de l'Olot. Una triangulació entre Coro i

Carlos va acabar en falta a la frontal de l'àrea. En una acció de murri, David López va plantar la pilota de seguida, no va demanar barrera i va cedir a Coro, que va encarar Pau i el va superar amb un xut precís i ras. Els de Vilchez s'avançaven en el marcador i Coro passava a la història del club en ser el primer goleador a segona B de l'Olot. La resta de la primera meitat va acabar igual, amb els locals aguantant bé les empentes dels visitants i esperant recuperar forces en el temps de descans.

En l'inici de la segona meitat, l'Espanyol B va sortir més endollat que l'Olot. Fruit de la intensitat dels homes de Márquez, en el minut 51, una

centrada del lateral Aitor la va tocar Canal i la pilota, que es colava dins la porteria, la va poder refusar Hostench sobre la mateixa línia. L'Olot intentava trenar alguna contra i en el 55' una centrada d'Abel la va rematar David López amb el cap, sense perill. El conjunt garrotxí, sabedor que amb l'avantatge mínim en el marcador tenia molt a guanyar, va perdre alguns metres en favor de l'Espanyol B, que tímida-ment va controlar el matx durant diversos minuts de la segona meitat. El domini del filial blanc-i-blau no es va convertir en gols i el joc va disminuir d'intensitat a mesura que passaven els minuts, tot en favor del conjunt garrotxí. ■

Edu Vilchez no pot assegurar a la banqueta

El tècnic del conjunt garrotxí no va poder dirigir el seu equip des de la banqueta per un problema burocràtic en la tramitació de la seva fitxa. Vilchez va donar instruccions des del costat de la zona tècnica, a la primera fila de la grada, com ja ho va fer en els enfrontaments de la fase d'ascens contra el Mairena i l'Arandina. L'entrenador ajudant del tècnic vallesà, David Ochoa, ni el preparador físic tampoc no van poder assegurar al costat dels jugadors suplents. Cap membre del cos tècnic, doncs, no va poder donar indicacions des de l'àrea tècnica, però els jugadors no van trobar-ho a faltar, en vista del resultat final. En principi, per al partit de la setmana que ve contra el Sant Andreu, el problema estarà solucionat i l'exentrenador del Palamós podrà dirigir l'equip amb total normalitat. El que potser podrà reparèixer també contra el Sant Andreu podria ser Uri Santos, que el mateix Vilchez no va descartar per entrar a la convocatòria del matx.

2a divisió B

NÀSTIC-LLEIDA

1-2

NÀSTIC: Tomeu Nadal, Calavera (Ferran Giner, 82'), Lucas Viale, Xisco Campos, Verdú, Beñat, Xavi Molina (Querol, 56'), David Sánchez, Lago Junior, Marcos i Perera (Kike Tortosa, 74').

LLEIDA ESPORTIU: Pau Torres, Aldalur, Mario, Biel Medina, Barreda, Molo, Pau Bosch, Miramón (Monforte, 89'), Imaz (Chupe, 70'), Pere Milla (Dídac, 82') i Mata.

GOLS: 1-0 (28') Perera. 1-1 (38') Pere Milla. 1-2 (53') Mata.

ÀRBITRE: Abad Esteban. **T.G.:** AAls locals Lago Junior, Xisco Campos, Perera i el tècnic, Santi Castillejo, i als visitants Barreda, Biel Medina, Pau Bosch i Molo. **T.V.:** Directa al local Lucas Viale (91').

COMENTARI: El Lleida, amb un onze gairebé calcat al del curs passat, aprofita les badades defensives d'un Nàstic ansiós i comença la lliga amb un triomf. ■ J.J.

BADALONA 0

PRAT 0

BADALONA: Marcos, Ferrón, Cárdenas, Castillo, Bermudo, Lázaro, Sergi Gómez (Joaquín, 46'), Abraham, Boniquet, Tacón (Moha, 61') i Enric Gallego.

AE PRAT: Toni, Sierra, Artabe, Rafa Murillo, Ricarte, Rubén, Fernando, Ignacio (Oribe, 84'), Manu (Sebas, 74'), Fran Bea i Kante.

ÀRBITRE: Miguel Bosch. **T.G.:** Als locals Cárdenas, Joaquín, Gallego, Bermudo i Lázaro; i als visitants Sierra, Fran Bea i Kante. **T.V.:** Cap.

PÚBLIC: Uns 700 espectadors.

COMENTARI: Empat just. ■

ALCOIÀ 3

SANT ANDREU 0

ALCOIÀ: Bouba, Azenza, Óscar López, Mario, Navarro, Calderón (Lolo Ivars, 80'), Carles Salvador, César Remón, Devessa (Dani Fernández, 76'), Rayco i Gallardo (Javi Rubio, 68').

SANT ANDREU: Morales, Xapi Arnau, Melo, Dídac, Rubén, Josu, Alberto (Ton Alcover, 53'), Ibón Gutiérrez (Xavi Jiménez, 66'), Jilmar (Quim Araujo, 46'), Ander Vitoria i Francis Ferrón.

GOLS: 1-0 (42') Azenza. 2-0 (58') Adrián Gallardo. 3-0 (76') Devessa.

ÀRBITRE: Villena Contreras. **T.G.:** Al local Devessa; i als visitants Rubén i Quim Araujo. **T.V.:** Cap. ■

REUS 1

HURACÁN 1

REUS: Àngel, Sobregreu, Nofo, Enric, Quesada, Borja, Marqués (Ramon Folch, 91'), Agudo, Rubén Negredo, Sergi i Àlex López (Riki, 78').

HURACÁN: Paco, Fali, Ruso, San Julián, Gomis, Mathias (Morgado, 68'), Chavero, Juliá, Adriá Granell, Peron (Cubillas, 81') i Javi Navarro (Keita, 78').

GOLS: 0-1 (24') Javi Navarro. 1-1 (54') Àlex López.

ÀRBITRE: Cruz Quintero. **T.G.:** Als visitants Mathias, Chavero, Tomás Ruso i Morgado. **T.V.:** Al defensa valencià San Julián (86'), per targeta vermella directa. ■

CONSTÀNCIA 2

ONTINYENT 1

CONSTÀNCIA: Perales, Jaime, Óscar, Joel Coch (Perelló, 84'), Calonge, David, Forteza (Javi, 66'), Campoy (Alfons, 15'), Nico Rubio, Mateu i Carreras.

ONTINYENT: Vicente Flor, Ortega, Berna, Raúl Muñoz, Fran Giménez, Tasio (Héctor Camps, 46'), Alberto, Kikín (Mauro Melo, 46'), Verdú (Huertas, 76'), Trujillo i Oskar Martín.

GOLS: 0-1 (28') Verdú. 1-1 (78') Rubén. 2-1 (87') Nico Rubio.

ÀRBITRE: Sánchez Aparicio. **T.G.:** Al local Javi i als visitants Berna, Oskar, Ortega i Campos. **T.V.:** Dues grogues a Alberto (74') i al local Nico Rubio (87'). ■

2a div. B. El de Granollers es va convertir en el primer goleador del Llagostera aquest curs i va tornar a demostrar la seva polivalència

Enric Pi, pel que faci falta

G. Freixa
LLAGOSTERA

El primer onze titular del curs permetia destacar algunes posicions com, per exemple, l'entrada dels nousvinguts Fullana i Chamorro o també la titularitat de Masó al lateral dret. Entre la llista de noms que van sortir d'inici hi havia Enric Pi, que després d'una temporada ocupant el lateral esquerre, contra el Vila-real B va tornar a la banda fent funcions més ofensives. El retorn a l'atac no podia anar millor: "L'equip ha guanyat i jo he marcat, no es pot demanar res més. Encara es nota la falta de ritme de partits, però m'he trobat molt bé", explicava en finalitzar el primer duel de lliga. L'any passat, sent lateral en la majoria de jornades, Pi ja va viure un idíl·li amb el gol sent el segon màxim goleador amb set dianes.

La seva polivalència encara va quedar més palesa quan al minut 80 Sellarès va haver de ser substituït per una lesió i va entrar Tarradellas. Encara una mica desubicat després d'haver acabat una acció defensiva, Oriol Alsina li va cridar des de la banda: "Enric, ara ets el punta." El granollerí es va col·locar com a referència en atac i

Enric Pi en una acció ■ J.S.

va aconseguir posar en problemes la defensa del filial groguet: "Intento complir allà on em posen. No sé si ho faig millor o pitjor, però per mi el més important és que l'entrenador confia en mi en diverses posicions", destaca el futbolista.

Home d'equip

El paper d'Enric Pi al Llagostera ha anat agafant més protagonisme temporada rere temporada. Això també ho va destacar Lluís Carrillo després d'una de les millors actuacions de Pi: "Tenim la sort que el podem posar on vulguem i compleix. És un gran jugador d'equip." ■

3a divisió

EUROPA-CORNELLÀ

2-1

EUROPA: Leva, Guille Ramon, Alberto, Duran, León, Javi Lara, Guzmán, Valderas (Cano, 93'), Rovira (Alegre, 84'), Javi Sánchez i Diego (Charly, 49').

CORNELLÀ: José, Joel, Pol, Cazorla, Israel, David, Dani Martí, Pep Caballé (Didi, 76'), Baruc (Juli, 76'), Civil (Matamala, 58') i Óscar Muñoz.

GOLS: 1-0 (46') Alberto. 1-1 (86') Juli. 2-1 (92') Javi Lara, de penal.

ÀRBITRE: Mancera Antón. **T.G.:** Als locals Guille Ramon i León; i als visitants Dani Martí, Pep Caballé, Cazorla i David. **T.V.:** Al visitant Joel (91'), directa.

PÚBLIC: 650 espectadors.

COMENTARI: Un penal transformat per Javi Lara en el minut dos del temps afegit va permetre als graciencs començar la temporada amb victòria. ■ G.DE MONER

RUBÍ 2

GRAMENET 0

RUBÍ: Segovia, Kiki, Peña (Samu, 75'), Aitor Torres, Fontanils, Cervantes, Ferran Vila, Roger, Ernest (Muela, 61'), Àlex Pla (Héctor, 65') i Zambudio.

GRAMENET: Juanmi, Corpa (Franco, 79'), Juanma (Rangel, 79'), Pol Ros, Iborra, Kike, Héctor, Marce (Canelada, 63'), Matias i Àngel.

GOLS: 1-0 (5') Ernest. 2-0 (21') Zambudio.

ÀRBITRE: Subirats Matamoros. **T.G.:** Al local Zambudio i als visitants Víctor, Pol Ros i Àngel.

PÚBLIC: Uns 300 espectadors. ■

MUNTANYESA 2

GAVÀ 1

MUNTANYESA: Tato, Amantini, Ferran, Andrés, Payan, Rubén, Martí (Uri, 55'), Padilla, Roland (Pedrola, 80'), Dani Sánchez (Toni Pérez, 65') i Nils.

GAVÀ: Pacheco, Juan, Alberto, Èric, David, Aitor, Masveí, Sergio López (Aleix, 34'), Planxart (Orellana, 55'), Sergio Campos i Adrià Grau.

GOLS: 0-1 (50') Adrià Grau. 1-1 (55') Roland. 2-1 (60') Nils.

ÀRBITRE: Muñoz Vaquero. **T.G.:** Als locals Amantini, Tato i Padilla, i als visitants Sergio López i Sergio Campos.

PÚBLIC: Uns 500 espectadors. ■

CASTELLDEF. 2

SANTBOIÀ 2

CASTELLDEFELS: Pociello, José Santos (Cano, 61'), Marc Martínez, Josu, Uri, Jorge Sánchez, Roky (Gilberto, 46'), Arnau, Sergi Pastells, Jonny Fernández i Cervantes (Pol Roigé, 76').

SANTBOIÀ: Plancheria, Àlex, Javi Calvo, Dani Iglesias, Márquez, Heredia, Àlex Fernández, Raúl Rodríguez (Pedro, 71'), Urbano, Jordi Martínez (Libo, 71') i Luque (Eloi Fontanella, 76').

GOLS: 0-1 (19') Urbano. 1-1 (45+1') Jonny Fernández. 1-2 (51') Jordi Martínez, de penal. 2-2 (66') Cano.

ÀRBITRE: Llopert Carbó. **T.G.:** Marc i Jonny; Calvo i Heredia. ■

CERDANYOLA 2

MASNOU 2

CERDANYOLA: Coca, Sulí, Marc, Francis, Gerard, Mañosa (Montilla, 53'), José Antonio (Lalo, 63'), Cuadras, Quim, Ramón (Hassen, 53') i Velillas.

MASNOU: Fradera, Moya, Pol, Ismael, Reina, Maxime, Brian (Cristian, 80'), Dani Fernández (Bauli, 85'), Eric Blasco, Héctor i Geni (Miki, 60').

GOLS: 0-1 (2') Pol. 0-2 (40') Geni. 1-2 (56') José Antonio. 2-2 (90') Quim.

ÀRBITRE: Carballo Vázquez. **T.G.:** Als locals Mañosa i Sulí, i als visitants Fradera, Reina, Dani Fernández, Èric Blasco i Héctor.

2a Divisió B (Grup 3)

	PTS	TOTAL						CASA						FORA							
		PJ	G	E	P	GF	GC	PJ	G	E	P	GF	GC	PTS	PJ	G	E	P	GF	GC	PTS
1 Elx B	3	1	1	0	0	5	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	5	1	3
2 Alcoià	3	1	1	0	0	3	0	1	1	0	0	3	0	3	0	0	0	0	0	0	0
3 Llagostera	3	1	1	0	0	2	0	1	1	0	0	2	0	3	0	0	0	0	0	0	0
4 Lleida	3	1	1	0	0	2	1	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	2	1	3
5 Constància	3	1	1	0	0	2	1	1	1	0	0	2	1	3	0	0	0	0	0	0	0
6 Olot	3	1	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	3	0	0	0	0	0	0	0
7 At. Balears	3	1	1	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	1	0	3
8 València B	1	1	0	1	0	2	2	1	0	1	0	2	2	1	0	0	0	0	0	0	0
9 L'Hospitalet	1	1	0	1	0	2	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	2	2	1
10 Huracán	1	1	0	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	1	1	1
11 Reus	1	1	0	1	0	1	1	1	0	1	0	1	1	1	0	0	0	0	0	0	0
12 Badalona	1	1	0	1	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0
13 AE Prat	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	1
14 Nàstic	0	1	0	0	1	1	2	1	0	0	1	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0
15 Ontinyent	0	1	0	0	1	1	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	1	2	0
16 Espanyol B	0	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	1	0
17 Ol. Xàtiva	0	1	0	0	1	0	1	1	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0
18 Vila-real B	0	1	0	0	1	0	2	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	2	0
19 Sant Andreu	0	1	0	0	1	0	3	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1	0	3	0
20 Llevant B	0	1	0	0	1	1	5	1	0	0	1	1	5	0	0	0	0	0	0	0	0

Fase d'ascens

Descens

la jornada

Jornada 1
Llevant B - Elx B 1-5
Llagostera - Vila-real B 2-0
Reus - Huracán 1-1
Nàstic - Lleida 1-2
Badalona - AE Prat 0-0
Olot - Espanyol B 1-0
Alcoià - Sant Andreu 3-0
València B - L'Hospitalet 2-2
Ol. Xàtiva - At. Balears 0-1
Constància - Ontinyent 2-1

la propera

La propera (01-09-13)
Elx B-Constància
Vila-real B-Llevant B
Huracán-Llagostera
Lleida-Reus
AE Prat-Nàstic
Espanyol B-Badalona
Sant Andreu-Olot
L'Hospitalet-Alcoià
At. Balears-València B
Ontinyent-Ol. Xàtiva

Javi Revert celebra el seu gol des del punt de penal en el partit d'ahir contra el Figueres ■ JOAN SABATER

3a divisió. El Palamós aguanta l'investida inicial del Figueres, remunta abans del descans tot i no dominar el partit i sentència en la segona part gràcies a les individualitats i a una bona defensa

Vilatenim cau en el derbi

FIGUERES 1

PALAMÓS 3

FIGUERES: Ureña, Micaló, Busquets, Argi, Murga, Ferran, Pedro (Teixi, 78'), Cornellà, Pol (Àlex Arimany, 46'), Cristino (Serra, 68') i Marc Bonaventura.

PALAMÓS: Bayona, Malo, Cunill, Chicho, Subi, Raúl Calvo, Marc Vila (Ivan Díaz, 57'), Venzal, Ritxi Mercader, Pugui (Dani Fernández, 73') i Javi Revert (Sergi Arimany, 84').

GOLS: 1-0 (8') Cristino. 1-1 (28') Chicho. 1-2 (40') Javi Revert. 1-3 (80') Ivan Díaz.

ÀRBITRE: Robas Bondia. **T.G.:** A Argi, a Ferran i a Murga del Figueres, i a Marc Vila, Dani i Subi del Palamós

PÚBLIC: 800 espectadors.

G. Freixa
FIGUERES

El Figueres i el Palamós van oferir un bon espectacle en el derbi de l'Empordà, en un partit en què el Palamós, com si fos un motor dièsel, va anar agafant embranzida contra un Figueres molt actiu en els primers compassos però que va perdre massa gas a partir de l'empat visitant.

En l'inici del duel, el Figueres de Xavi Punsí va

demonstrar no haver perdut ni un bri de l'essència que el caracteritzava el curs passat: velocitat per les bandes, no sortejar cap pilota en la sortida des del darrere i buscar passades interiors mil·limètriques. Això va enganxar desprevingut un Palamós molt moix en els primers compassos del derbi. Un córner tret en curt va servir perquè Pedro fes una bona jugada per la línia de fons (2'). La jugada, va ser el preludi del gol. Cristino va caçar un rebuig de Chicho des del terra, i amb molta tranquil·litat, l'exjugador de l'Olot va enviar un excel·lent llançament des de fora l'àrea lluny de l'abast de Bayona (8').

La velocitat al contraatac dels figuerencs va destrossar la defensa palamosina en la primera mitja hora de joc, i els blancs i-blavs van disposar d'alguna ocasió més per ampliar el marcador. Els de Guerrero només van inquietar en una falta lateral que Raúl Calvo va rematar però en fora de joc (12'). La primera arribada del Palamós va ser invalidada, pe-

Els vestidors

“No s'ha fet un mal partit. Els detalls han estat decisius contra un rival amb grans individualitats”

Xavi Punsí
ENTRENADOR DEL FIGUERES

“La victòria és justa. Hem aguantat a l'inici i quan hem tingut la possessió hem dominat”

Jordi Guerrero
ENTRENADOR DEL PALAMÓS

rò en la segona, en una falta idèntica a l'anterior, Chicho no va fallar i de cap va establir l'empat (28'). El gol va revisar els del Baix Empordà, que de mica en mica es van anar mostrant més sòlids en defensa tot i que el domini i la possessió era de la Unió. La sort també va estar del costat palamosí en el primer temps, ja que Argi va veure com un mal rebot li tocava a la mà i el col·legiat xiulava un penal clar. Javi Revert, amb el dorsal número 3 a l'esquena, no va fallar i va permetre al Palamós marxar al descans amb avantatge.

El segon temps va estar marcat per un Palamós que va voler més la pilota, i això va permetre que els groc-i-blavs es trobessin

més còmodes al camp. Tot i això, la primera ocasió del segon temps va ser per a Bonaventura, quan, molt murri, es va anticipar al defensa, va encarar Bayona però va xutar al cos del porter. L'entrada d'Iván Díaz al terreny de joc va donar aire fresc al Palamós, que de mica en mica va anar guanyant terreny al Figueres. Els de Punsí, sense Pol ni Pedro al camp, van perdre pólvora i el Palamós no va perdonar.

La jugada rodona

El Palamós va tancar el partit amb una genialitat, un gol que segur que estarà entre els millors del curs. Iván Díaz va fer una paret amb Revert. La passada de tornada del jugador palamosí la va ser d'esperó i

El Figueres perd al seu estadi, 21 mesos després

La derrota d'ahir va posar fi a 21 mesos d'imbatibilitat del Figueres a Vilatenim. El jugador figuerencs van perdre-hi l'últim partit el 13 de novembre del 2011 en un duel contra el Mollet que va acabar 2-3. En aquell enfrontament, el Figueres dirigit per Arnau Sala encara militava a la catalana. Això significa que la derrota també és la primera que encaixa la Unió en el seu retorn a tercera. El curs passat, Vilatenim va ser inexpugnable. Amb el triomf, el Palamós també suma el primer triomf en la lliga a Vilatenim.

sense mirar. Iván Díaz ho va rubricar amb una vaselina impecable. Amb el tercer gol, el Palamós es va fer amo i senyor del partit fins al xiulet final i va disposar d'oportunitats per acabar golejant. ■

VILASSAR 0

SANTFELIUENC 1

VILASSAR: Imanol, Fran, Marc, Peque, Edu Camps, De Frías, Creus (Aitor, 64'), Ricky (Galeano, 56'), Prats, Vives (Edu, 69') i Mendoza.

SANTFELIUENC: Santi, Fabry, Edgar, Pere, Ortiz, Tena, Jonny, Bolaños, Peralta (Cristian, 21' (Gordillo, 74')), Josele i Èric (Alberto, 86').

GOLS: 0-1 (74') Bolaños, de penal.

ÀRBITRE: Català Ferran. **T.G.:** Als locals Marc i Peque, i al visitant Ortiz.

PÚBLIC: 150 espectadors.

COMENTARI: El Santfeliuenc va debutar per primer cop en la seva història a la tercera divisió i ho va fer amb una victòria. El duel va ser igualat però la insistència visitant va trobar premi en forma d'un penal decisiu. ■ P.A.

MANLLEU 1

TERRASSA 2

MANLLEU: Barragán, Bofill (Muntada, 70'), Archi, Gely, Moreno, Putxi, Ivan Fernández (Oriol, 46'), Marc Francolí, Manel Sala, Ginés i Fortet (Seuma, 46').

TERRASSA: Ortega, Dot, Sergi Pérez, Pere Segarra, Montero, Mario, Gallart (Maldonado, 78'), Batanero (Casasayas, 70'), Pedro García, Jaime i Montoro (Edile, 83').

GOLS: 0-1 (7') Gallart, de penal. 0-2 (32') Gallart. 1-2 (76') Manel Sala.

ÀRBITRE: Pablo Querol. **T.G.:** Als locals Ivan Fernández, Archi i Putxi, i als visitants Segarra, Gallart i Mario.

COMENTARI: El Manlleu va marxar al descans amb 0-2. A la segona part va millorar molt l'empat va ser a prop. ■

3a divisió Grup 5

Vilassar - Santfeliuenc	0-1
Rubi - Gramenet	2-0
Ascó - Vilafranca	2-1
Figueres - Palamós	1-3
la Pobla Maf. - Rapitencs	0-1
Manlleu - Terrassa	1-2
Cerdanyola V. - CD Masnou	2-2
Europa - Cornellà	2-1
Castelldefels - Santboià	2-2
Muntanyesa - Gavà	2-1

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Palamós	3	1	1	0	0	3	1
Rubi	3	1	1	0	0	2	0
Terrassa	3	1	1	0	0	2	1
Europa	3	1	1	0	0	2	1
Muntanyesa	3	1	1	0	0	2	1
Ascó	3	1	1	0	0	2	1
Rapitencs	3	1	1	0	0	1	0
Santfeliuenc	3	1	1	0	0	1	0
Santboià	1	1	0	1	0	2	2
CD Masnou	1	1	0	1	0	2	2
Cerdanyola V.	1	1	0	1	0	2	2
Castelldefels	1	1	0	1	0	2	2
Vilafranca	0	1	0	0	1	1	2
Gavà	0	1	0	0	1	1	2
Manlleu	0	1	0	0	1	1	2
Cornellà	0	1	0	0	1	1	2
Vilassar	0	1	0	0	1	0	1
la Pobla Maf.	0	1	0	0	1	0	1
Figueres	0	1	0	0	1	1	3
Gramenet	0	1	0	0	1	0	2

La propera (01-09-13)
Santfeliuenc-Muntanyesa; Gramenet-Vilassar; Vilafranca-Rubi; Palamós-Ascó; Rapitencs-Figueres; Terrassa-la Pobla Maf.; CD Masnou-Manlleu; Cornellà-Cerdanyola V.; Santboià-Europa; Gavà-Castelldefels

Nicolas Roche celebra la victòria ahir a la línia de meta de Baiona ■ EFE

Classificacions

2a etapa (176,8 km)

1r. N. Roche (Saxo)	4h 37:09
2n. D. Moreno (Katuixa)	a 0:02
3r. D. Pozzovivo (AG2R)	a 0:06
4t. L. Koning (NetApp)	a 0:11
5è. A. Valverde (Movistar)	a 0:12
6è. D. Ulissi (Lampre)	m.t.
7è. J. Rodríguez (Katuixa)	m.t.
8è. I. Basso (Cannondale)	m.t.
9è. B. Mollema (Belkin)	m.t.
10è. R. Uran (Sky)	m.t.

General

1r. V. Nibali (Astana)	5h 07:22
2n. N. Roche (Saxo Tinkoff)	a 0:08
3r. H. Zubeldia (RadioShack)	a 0:10
4t. Chris Horner (RadioShack)	m.t.
5è. R. Kiserlovski (RadioShack)	m.t.
6è. R. Uran (Sky)	a 0:22
7è. B. Hermans (RadioShack)	a 0:27
8è. A. Valverde (Movistar)	m.t.
9è. R. Majka (Saxo Tinkoff)	a 0:32
24è. J. Rodríguez (Katuixa)	a 0:57
26è. D. de la Cruz (NetApp)	a 0:59
129è. J.A. Flecha (Vacansoleil)	a 10:57

tres de la meta i al final va cedir gairebé tres minuts. A la conclusió l'asturià va expressar les males sensacions que havia patit a la carretera: "A sis quilòmetres del final m'he quedat sense forces i no podia ni pedalar, sort que tenia els companys d'equip." Sánchez, un dels favorit inicialment a la victòria final, ja havia perdut més d'un minut el primer dia i veu com la classificació general se li complica, encara que no llança la tovallola. "Això és molt llarg i no passa res, així és l'esport i la Vuelta a Espanya, són ganxes de l'ofici."

Un altre dels teòricament favorit que no va respondre va ser el líder de l'Sky, el colombià Sergio Luis Henao, que també va perdre el fil quan faltaven sis quilòmetres i al final es va haver de conformar a creuar la línia de meta a dos minuts i 41 segons, encara que la seva sort és que a la cronometrada només va cedir 22 segons.

La resta de ciclistes importants van complir. El català Joaquim Rodríguez (Katuixa) fins i tot va retallar dos segons respecte a Nibali. Avui el traçat és lleugerament menys pla, però amb el mateix esquema, encara que el port final és de tercera categoria.

"El pitjor no és caure"

Koldo Fernández de Larrea no va poder sortir a la segona etapa per culpa de la caiguda que va patir en la cronometrada per equips del primer dia i es converteix en la primera baixa de la ronda espanyola. "El més dur no és caure, sinó els dos mesos que he estat preparant-me per a la prova, el treball que fas tots els dies i que per culpa d'una caiguda..." ■

Roche omple el buit

Vuelta a Espanya. El fill de Stephen, que es va endur la segona etapa, va signar un triomf que ell no va assolir mai. Nibali va rellevar Brajkovic al liderat i Sánchez i Henao es van enfonsar

I.M.
BAIONA / BARCELONA

L'irlandès Stephen Roche va ser un dels ciclistes destacats de la dècada dels vuitanta i primers anys dels noranta. Un dels moments àlgids de la seva carrera el va viure en el daurat 1987 quan va ser el segon corredor a aconseguir la doble corona (Tour i Giro), a més del campionat del món. A la Vuelta, però, pràcticament no s'hi va deixar veure. Ho va fer tan sols a les acabades de la seva carrera (1992) i es podria dir que pràcticament no va deixar cap rastre. Va saltar l'actuació amb una catorzena posició a la classificació final i sense embutxacar-se cap triomf parcial, en una edició que es va adjudicar el suís Tony Rominger.

Ahir, però, el seu fill va col·locar el cognom il·lustre al palmarès de la prova espanyola en guanyar la segona etapa disputada

entre Pontevedra i Baiona (176,8 km). A més, el ciclista del Saxo Bank, campió del seu país el 2009, va firmar la victòria més important de la seva carrera. Roche va formar part del quartet que a un quilòmetre del final es va consolidar al capdavant i es va disputar la victòria final. Va arrencar en els últims cinc-cents metres i ni l'espanyol Dani Moreno (Katuixa) ni l'italià Domenico Pozzovivo (AG2R) ni el txec Leopoldo König (NetApp) van poder respondre l'atac. König havia estat el primer a provar sort posteriorment. Pozzovivo ho va provar, però cap dels atacs no va quallar.

La segona jornada de la Vuelta, que va tenir el navarrès Francisco Javier Aramendia (Caja Rural), el neozelandès Greg Henderson (Lotto-Belisol) i el danès Alex Rasmussen (Garmin-Sharp) com a protagonistes arran de la llarga escapada que no va

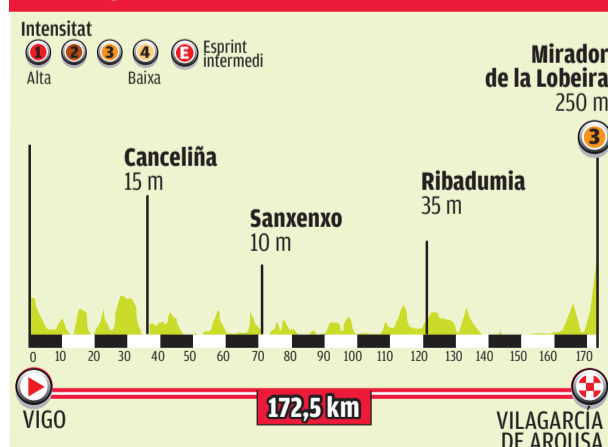
Purito Rodríguez

"He recuperat i estic content, he acabat bé de cames, encara que m'ha costat moltíssim"

Samuel Sánchez

"A sis quilòmetres del final m'he quedat sense forces i ni podia pedalar, sort de l'equip"

ETAPA 3

fructificar, va comportar canvis a la classificació general. L'italià Vincenzo Nibali (Astana), que era se-

gon, es va beneficiar de la davallada que va patir el seu company d'equip, Janes Brajkovic, el primer lí-

der després de la cronometrada per equips inaugural, i li va pispar el mallot vermell.

L'eslovè, que ja ha anunciat que la campanya que ve no continuarà en el conjunt kazakh ja que se li acaba el contracte i els responsables esportius de l'equip no tenen intenció de renovar-lo, es va quedar despenjat en l'ascens al port del Monte da Groba (11km al 5,6%), pràcticament l'únic obstacle muntanyós de la jornada. El de l'Astana no va poder mantenir el ritme que va imprimir el Movistar, bàsicament José Herrada, i també per una mala col·locació en el pilot no va poder mantenir l'estela dels primers.

Però no va ser l'únic que va pagar car el ritme despietat que el conjunt espanyol va imposar durant l'ascens. El cap de files de l'Euskaltel, Samuel Sánchez, va començar a perdre terreny a sis quilòme-

Cop de puny de l'amo del 'circ'

FÒRMULA 1 • Sebastian Vettel demostra qui mana dominant de punta a punta el GP de Bèlgica **VICTÒRIA PLÀCIDA** • En una cursa tota sobre sec, el ritme del Red Bull és inabastable per a Alonso i Hamilton, segon i tercer

Valentí Fradera
BARCELONA / SPA

Encara no un quilòmetre de cursa va ser tot el que va necessitar Sebastian Vettel per imposar el seu domini en el primer gran premi de la recta final del curs. Va superar Lewis Hamilton com un llamp a la recta abans de Les Combes, i allà es va acabar la carrera. Tant és així, que ja a la tercera volta el seu enginyer li va haver de dir per la ràdio que ja no calia córrer més i que cuidés els pneumàtics!

Només va perdre el primer lloc després de la primera aturada a boxs, perquè Jenson Button feia una tirada llarga mirant d'aturar-se una sola vegada—al final va haver de fer-ho dos cops, com la majoria— i es va posar primer. Però el Red Bull, depredador, es va cruspí el McLaren abans no acabés el gir següent, de manera que el comptavoltes oficial registra el lideratge de punta a punta del pilot alemany, el que reflecteix llis i ras la magnitud del seu domini.

Tot sota control

Rere seu, Fernando Alonso va compensar amb una gran sortida l'errada de la qualificació (una virolla el va deixar novè en la graella), i es va col·locar cinquè

Räikkönen es despenja

Després de 27 curses seguides puntuant—nou rècord absolut en la F-1—, l'abandó de Kimi Räikkönen a Spa l'ha deixat sense la seva millor carta per tal de mantenir-se en la lluita pel títol: la regularitat. "Tard o d'hora això s'havia d'acabar", va dir el finlandès, que ha caigut del segon al quart lloc en la classificació. Seguint les instruccions de Lotus, Kimi va haver de refrigerar els frens de bon començament ("no pot ser, és molt aviat!", va cridar per la rà-

dio) perquè una visera d'un casc havia obstruït la presa d'aire del disc davanter esquerre. En la primera aturada l'hi van treure, però el mal ja estava fet, i el disc va acabar cedint.

en la primera volta, tot superant Mark Webber a l'entrada d'Eau Rouge. L'asturià i l'australià ja hi estan avesats, a tenir-se les en aquest revolt de plana major: fa dos anys, va ser el de Red Bull qui va superar allà el de Ferrari. Ahir, Alonso s'hi va tornar.

Tot seguit, el bicampió va superar ràpidament Button i Nico Rosberg—fent bon ús del DRS en la recta abans de Les Combes— i es va situar tercer, rere Vettel i Hamilton. Una errada de l'anglès al primer revolt li va donar en safata el segon lloc (després de tornar a avançar Button, que encara no

s'havia aturat), però Vettel ja era lluny.

Per acabar-ho d'adobar, poc després es va veure que el líder del mundial ho tenia tot ben apamat. Des del box el van avisar que s'acostava una nuvolada i que potser es posaria a ploure, i li van demanar que augmentés el marge respecte de Fernando "a poc a poc".

A partir d'aquell instant, l'alemany va començar a rodar constantment un segon més ràpid que el Ferrari, fins que a les darreres voltes l'equip va mirar de calmar-lo dient-li que es limités a "portar el cotxe cap a casa". "Quan el

Protagonistes

"No esperàvem dominar així aquí, i de fet estem sorpresos. No era clar si plouria o no, i per això he seguit tibant fins al final de la cursa"

"He tret tot el suc del cotxe, però no érem tan ràpids com Sebastian i Fernando. Però ha estat un gran resultat d'equip"

Lewis Hamilton
MERCEDES

"No he sortit gaire bé, però ha estat una cursa emocionant, plena d'avançaments, i ha estat bé sumar dos punts"

Adrian Sutil
FORCE INDIA-MERCEDES

"No pensava en el campionat ni en els punts, però sé que com més amunt acabis, millor"

Sebastian Vettel
RED BULL-RENAULT

"L'incident amb Romain ha estat desafortunat. Entenc la penalització, però estic decebut"

Sergio Pérez
MCLAREN-MERCEDES

"Amb l'últim joc de rodes, he fet deu voltes com de qualificació fins a assolir un punt vital"

Daniel Ricciardo
TORO ROSSO-FERRARI

"Estic content amb el cap de setmana. Sabíem que teníem un bon ritme i que podríem remuntar"

Fernando Alonso
FERRARI

"Hem provat una cosa diferent perquè mai se sap; en cas de pluja, ens n'hauríem pogut aprofitar"

Romain Grosjean
LOTUS-RENAULT

"No he vist Di Resta per fora quan mirava de girar cap a la línia de boxs. He frenat, però ja era tard"

Pastor Maldonado
WILLIAMS-RENAULT

cotxe va així de bé, no vols que la cursa s'acabi", va etzibar un confiat Vettel.

Els Mercedes, lluny

Amb l'excel·lent ritme del Red Bull i el notable *alt* del Ferrari, els Mercedes es van haver de conformar amb el tercer i quart llocs. "Esperàvem ser una mica més lents que els Red Bull, però no que el Ferrari fos més ràpid que nosaltres",

va reconèixer Nico Rosberg, quart. El W04 anava curt de velocitat punta, però Hamilton espera que sigui més competitiu a Singapur. "Allà tindrem més possibilitats", va dir.

Webber va ser cinquè, amb una estratègia diferent (va muntar el compost dur en la segona tirada i va acabar amb el mitjà), davant de Button, Massa i Grosjean. Sutil va ser novè,

tot i que Maldonado el va responsabilitzar de la topada que va eliminar l'altre Force India, Di Resta ("Adrian em va tocar", va explicar el veneçolà).

L'últim punt va ser per a Ricciardo, que va remuntar des de la cua de la graella i va tornar a demostrar que mereix ser l'escollit per substituir Webber. L'únic insubstituïble a can Red Bull és Vettel. ■

La pel·lícula de la cursa

Sortida. Tots els capdavanters surten amb pneumàtics mitjans. Di Resta surt malament i cau al

setè lloc. Vettel supera Hamilton a la recta llarga. Alonso surt bé i supera Webber a Eau Rouge.

Volta 2. Vettel és líder, seguit de Hamilton, Rosberg, Button, Alonso, Webber i Di Resta.

Volta 4. Alonso supera Button a la recta llarga i és quart.

Volta 6. Alonso supera Rosberg al mateix lloc i ja és tercer.

Volta 8. Pérez supera Grosjean a Les Combes, però empeny el francès fora de la pista. Massa se n'aprofita per avançar també el Lotus. El mexicà serà penalitzat amb un boxs a través.

Voltes 11 a 14. S'aturen Hamilton (11), Rosberg (12), Alonso i Webber (13) i Vettel (14). L'australià munta el compost dur.

Volta 15. Errada de Hamilton a La Source; Alonso el supera. A la xicana, Vettel supera Button (que no s'ha aturat) i torna a ser líder.

Volta 17. Alonso avança Button a la xicana i tot seguit el McLaren fa la primera aturada.

Voltes 21 i 22. Vettel avança Alonso de 8.4 s i Hamilton, de 11.7 (21). Button supera Grosjean (22) i aquest fa l'única aturada.

Volta 23. Després de desfer-se dels Force India i els Sauber, Räikkönen ataca Massa, setè, però no té prou velocitat punta.

Vettel, tot sol al capdavant del GP de Bèlgica, ahir EFE

GP DE BÈLGICA

Classificació

1 Sebastian VETTEL

Red Bull Renault

1h23:42.196

Respecte a la graella: **▲ 1**

Nombre de pit-stop: 2

	DIFERÈNCIA AMB EL 1r	GRAELLA	PIT-STOP
2. Fernando ALONSO [Ferrari]	a 16.869	▲ 7	2
3. Lewis HAMILTON [Mercedes]	a 27.734	▼ 2	2
4. Nico ROSBERG [Mercedes]	a 29.872	=	2
5. Mark WEBBER [Red Bull-Renault]	a 33.845	▼ 2	2
6. Jenson BUTTON [McLaren-Mercedes]	a 40.794	=	2
7. Felipe MASSA [Ferrari]	a 53.922	▲ 3	2
8. Romain GROSJEAN [Lotus-Renault]	a 55.846	=	1
9. Adrian SUTIL [Force India-Mercedes]	a 1:09.547	▲ 3	2
10. Daniel RICCIARDO [Toro Rosso-Ferrari]	a 1:13.470	▲ 9	2
11. Sergio PÉREZ [McLaren-Mercedes]	a 1:21.936	▲ 2	2
12. Jean-Eric VERGNE [Toro Rosso-Ferrari]	a 1:26.740	▲ 6	2
13. Nico HÜLKENBERG [Sauber-Ferrari]	a 1:28.258	▼ 2	2
14. Esteban GUTIÉRREZ [Sauber-Ferrari]	a 1:40.436	▲ 7	3
15. Valtteri BOTTAS [Williams-Renault]	a 1:47.456	▲ 5	2
16. Giedo VAN DER GARDE [Caterham-Renault]	a 1 volta	▼ 2	2
17. Pastor MALDONADO [Williams-Renault]	a 1 volta	=	3
18. Jules BIANCHI [Marussia-Cosworth]	a 1 volta	▼ 3	2
19. Max CHILTON [Marussia-Cosworth]	a 2 voltes	▼ 3	3
RET. Paul DI RESTA [Force India-Mercedes]	volta 26		
RET. Kimi RÄIKKÖNEN [Lotus-Renault]	volta 25		
RET. Charles PIC [Caterham-Renault]	volta 8		

Pilots

	Austràlia	Malàisia	Xina	Bahrain	Catalunya	Mònaco	Quebec	Anglaterra	Alemanya	Hongria	Bèlgica	Itàlia	Singapur	Japó	Corea	Índia	Abu Dhabi	Estats Units	Brasil	TOTAL
1. Sebastian Vettel	15	25	12	25	12	18	25	ret	25	15	25									197
2. Fernando Alonso	18	ret	25	4	25	6	18	15	12	10	18									151
3. Lewis Hamilton	10	15	15	10	-	12	15	12	10	25	15									139
4. Kimi Räikkönen	25	6	18	18	18	1	2	10	18	18	ret									134
5. Mark Webber	8	18	ret	6	10	15	12	18	6	12	10									115
6. Nico Rosberg	ret	12	ret	2	8	25	10	25	2	-	12									96
7. Felipe Massa	12	10	8	-	15	ret	4	8	ret	4	6									67
8. Romain Grosjean	1	8	2	15	ret	ret	-	-	15	8	4									53
9. Jenson Button	2	-	10	1	4	8	-	-	8	6	8									47
10. Paul di Resta	4	ret	4	12	6	2	6	2	-	-	ret									36
11. Adrian Sutil	6	ret	ret	-	-	10	1	6	-	ret	2									25
12. Sergio Pérez	-	2	-	8	2	-	-	-	4	2	-									18
13. Jean-Éric Vergne	-	1	-	ret	ret	4	8	ret	ret	-	-									13
14. Daniel Ricciardo	ret	-	6	-	1	ret	-	4	-	-	1									12
15. Nico Hülkenberg	np	4	1	-	-	ret	1	1	-	-	-									7
16. Pastor Maldonado	ret	ret	-	-	ret	-	-	-	1	-	-									1
- Jules Bianchi	-	-	-	-	ret	-	-	ret	-	-	-									-
- Valtteri Bottas	-	-	-	-	-	-	-	-	-	ret	-									-
- Max Chilton	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-									-
- Esteban Gutiérrez	-	-	ret	-	-	-	-	-	ret	-	-									-
- Charles Pic	-	-	-	-	-	ret	-	-	-	ret	-									-
- Giedo Van der Garde	-	-	-	-	ret	ret	-	-	-	-	-									-

Constructors

	Austràlia	Malàisia	Xina	Bahrain	Catalunya	Mònaco	Quebec	Anglaterra	Alemanya	Hongria	Bèlgica	Itàlia	Singapur	Japó	Corea	Índia	Abu Dhabi	Estats Units	Brasil	TOTAL
1. RED BULL	23	43	12	31	22	33	37	18	31	27	35									312
2. MERCEDES	10	27	15	12	8	37	25	37	12	25	27									235
3. FERRARI	30	10	33	4	40	6	22	23	12	14	24									218
4. LOTUS	26	14	20	33	18	1	2	10	33	26	4									187
5. McLAREN	2	2	10	9	6	8	-	-	12	8	8									65
6. FORCE INDIA	10	-	4	12	6	12	7	8	-	-	2									61
7. TORO ROSSO	-	1	6	-	1	4	8	4	-	-	1									25
8. SAUBER	-	4	1	-	-	-	-	1	1	-	-									7
9. WILLIAMS	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	-									1

VOLTA RÀPIDA: Sebastian Vettel (Red Bull), 1:50.756 (v. 40), a 227,657 km/h. **LÍDER SUCCESSIUS:** Vettel, v. 1-44. **PRÒXIMA CURSA:** Itàlia (Monza), 8 de setembre

Volta 25. Räikkönen, que arrossegava problemes de frens, surt recte a la xicana i plega.

Voltes 26 i 27. Segona aturada de Hamilton (26) i topada entre Maldonado i Di Resta a la xicana (27). El veneçolà serà penalitzat amb un 'stop-and-go'.

Voltes 28 a 30. Segona aturada d'Alonso (28), Webber (29) i Vettel (30). Alonso fa la volta ràpida (30), 1:51.417.

Volta 31. Vettel avantatja Alonso de 6.8 s, Button (que encara no ha fet la segona aturada), de 13.0, i Hamilton, de 16.0.

Volta 32. A Vettel li diuen per la ràdio que augmenti el ritme en previsió que pugui tornar a plou-

re, i l'alemany comença a rodar un segon més ràpid que Alonso.

Volta 34. Segona aturada de Button, que surt cinquè, rere Grosjean, a 39 s de Vettel.

Volta 35. Vergne i Hülkenberg lluiten en paral·lel a Les Combes. El francès manté la posició.

Volta 36. Volta ràpida de Button, 1:50.823, amb rodes noves.

Volta 38. Boxs a través per a Gutiérrez per haver avançat Maldonado tallant la xicana.

Volta 40. Massa supera Grosjean i és setè. Vettel marca la volta ràpida definitiva, 1:50.756.

Volta 41. Amb pneumàtics del compost mitjà més frescos, Ricciardo supera Pérez a Les Combes i és desè, dins dels punts.

Volta 44. Vettel creua la meta, amb 16.8 d'avantatge respecte d'Alonso i gairebé mig minut respecte de Hamilton i Rosberg.

Marc Márquez avança Jorge Lorenzo per l'interior, camí de la quarta victòria consecutiva, cinquena de l'any ■ MICHAL CIZEK / AFP

La flaire delsampions

GP de la República Txeca. Moto GP. Marc Márquez encadena el quart triomf en la pista més propícia per a Lorenzo i va disparat cap al títol, amb Pedrosa com a única alternativa factible

Toni Romero
BARCELONA / BRNO

Els punts (+26 sobre Dani Pedrosa i +44 sobre Jorge Lorenzo) i els rècords (mai ningú no havia guanyat cinc curses l'any del debut) són rellevants, però no ho diuen tot. El triomf de Marc Márquez ahir a Brno s'ha d'analitzar amb altres paràmetres. Per sensacions, es pot llegir de dues maneres. Primera lectura: Lorenzo i Yamaha van estar més a prop mecànicament —la moto corre, accelera i a les pujades no perd terreny— que a Indianapolis. Segona, i probablement menys simplista i més ajustada: si en el circuit Yamaha per definició, i havent-hi fet dos dies de test tres setmanes abans, Lorenzo no és capaç de batre les Honda, és que el campionat per ell s'ha acabat. Que aquesta és la lectura correcta ho confirmen les cares de Lorenzo i Pedrosa al final. Mentre el mallorquí denota que fins aquí ha arribat, Pedrosa ni esmentava la clavícula i, amb prou satisfacció, es feia el retret de no haver atacat Lorenzo abans. Però per sobre de tot plana la idea que a Marc Márquez ningú no li

Classificacions

MOTOGP		MOTO2		MOTO3	
Cursa		Cursa		Cursa	
1r	Marc Márquez (Honda) 42:50.729	1r	Mika Kallio (Kalex) 41:11.785	1r	Luis Salom (KTM) 40:58.770
2n	Dani Pedrosa (Honda) a 0.313	2n	Takaaki Nakagami (Kalex) a 0.590	2n	Mack Viñales (KTM) a 0.507
3r	Jorge Lorenzo (Yamaha) a 2.277	3r	Thomas Luthi (Suter) a 0.799	3r	Jonas Folger (Kalex KTM) a 1.015
4t	Valentino Rossi (Yamaha) a 10.101	4t	Pol Espargaró (Kalex) a 0.965	4t	Àlex Rins (KTM) a 1.081
5è	Álvaro Bautista (Honda) a 10.178	5è	Johann Zarco (Suter) a 1.100	5è	Àlex Márquez (KTM) a 1.240
6è	Stefan Bradl (Honda) a 19.807	6è	Nico Terol (Suter) a 1.539	6è	Alexis Masbou (FTR Honda) a 4.787
7è	Andrea Dovizioso (Ducati) a 35.015	7è	Tito Rabat (Kalex) a 2.496	7è	Jack Miller (FTR Honda) a 17.638
8è	Nicky Hayden (Ducati) a 35.354	8è	Scott Redding (Kalex) a 4.490	8è	Jakub Kornfeil (Kalex KTM) a 21.380
9è	Andrea Iannone (Ducati) a 51.149	9è	Simone Corsi (Speed Up) a 5.777	9è	Miguel Oliveira (Mahindra) a 21.404
10è	Aleix Espargaró (ART) a 56.392	10è	Jordi Torres (Suter) a 5.796	10è	N. Antonelli (FTR Honda) a 21.516
11è	Colin Edwards (FTR Kaw.) a 57.420	11è	Xavier Simeon (Kalex) a 8.641	11è	Efrén Vázquez (Mahindra) a 21.779
12è	Michellè Pirro (Ducati) a 1:05.430	12è	Toni Elias (Kalex) a 24.427	12è	A. Tonucci (FTR Honda) a 22.654
13è	Daniilo Petrucci (Ioda) a 1:12.364	13è	Ricky Cardús (Speed Up) a 29.619	13è	John McPhee (FTR Honda) a 24.037
14è	Hiroshi Aoyama (FTR) a 1:13.500	14è	Àxel Pons (Kalex) a 39.607	RET	Isaac Viñales (FTR Honda) cap volta

General		General		General	
1r	MARC MÁRQUEZ (HONDA) 213 PUNTS	1r	SCOTT REDDING (KALEX) 167 PUNTS	1r	LUIS SALOM (KTM) 208 PUNTS
2n	Dani Pedrosa (Honda) 187	2n	Pol Espargaró (Kalex) 146	2n	Mack Viñales (KTM) 194
3r	Jorge Lorenzo (Yamaha) 169	3r	Tito Rabat (Kalex) 122	3r	Àlex Rins (KTM) 180
4t	Valentino Rossi (Yamaha) 143	4t	Mika Kallio (Kalex) 115	4t	Jonas Folger (Kalex KTM) 110
5è	Cal Crutchlow (Yamaha) 127	5è	Dominique Aegerter (Suter) 97	5è	Àlex Márquez (KTM) 101
6è	Stefan Bradl (Honda) 103	6è	Johann Zarco (Suter) 86	6è	M. Oliveira (Mahindra) 84
7è	Andrea Dovizioso (Ducati) 96	7è	Takaaki Nakagami (Kalex) 85	7è	Jack Miller (FTR Honda) 56
8è	Álvaro Bautista (Honda) 92	8è	Nico Terol (Suter) 72	8è	Alexis Masbou (FTR Honda) 56
9è	Nicky Hayden (Ducati) 80	9è	Jordi Torres (Kalex) 70	9è	Arthur Sissis (KTM) 51
11è	Aleix Espargaró (ART) 62	10è	Simone Corsi (Speed Up) 67	10è	Zulfahmi Khairuddin (KTM) 50
12è	Bradley Smith (Yamaha) 59	11è	Thomas Luthi (Suter) 65	11è	Brad Binder (Suter) 46
13è	Michele Pirro (Ducati) 40	12è	Toni Elias (Kalex) 20	12è	Jakub Kornfeil (Kalex KTM) 46
14è	Andrea Iannone (Ducati) 36	13è	Àxel Pons (Kalex) 2	13è	Efrén Vázquez (Mahindra) 46
15è	Colin Edwards (FTR Kawas.) 25	14è	Ricky Cardús (Speed Up) 1	16è	Isaac Viñales (FTR Honda) 26

Propera cursa: GP de la Gran Bretanya 1/09/2013

prendrà el títol. Només el pot perdre ell.

Cursa de veritat

Siguem sincers: a Indianapolis, Márquez es va passejar. Ahir, no. Perquè en un circuit sense grans frena-

des, sense grans acceleracions, de deixar que la moto flueixi entre revolt i revolt, Yamaha i Lorenzo són molt competitius. Perquè el mallorquí i Pedrosa cada dia estan més bé. Márquez tenia una carta

guardada des de dissabte, però quan la va posar sobre la pista hi va haver dret de rèplica.

D'inici el llampec es va avançar al tro. Lorenzo va sortir com mai des del cinquè lloc i al cap d'una volta

tenia un segon de marge sobre Márquez, Pedrosa, Crutchlow, Bautista i Rossi. En la segona volta el grup es va desfer producte de l'1:56.359 del mallorquí, a qui ja només seguien les dues Honda oficials. Márquez va detectar ràpid que la cursa no era una broma i en la volta tres ja es va oblidar del dipòsit ple i va marcar el nou rècord del circuit (1:56.135). Rebre seu, sempre Pedrosa, amb la sensació de tenir més ritme que Márquez, que creixia cada cop que les traçades diferents del cerveri l'obligaven a tallar gas i li impedièren deixar córrer la moto pels revolts com a ell —vuit anys en la categoria serveixen per això— li agrada.

Els 1.3 segons de diferència de Lorenzo van caure a 0.6 en un tres i no res. També va caure —literalment— Cal Crutchlow (volta 7) en una cursa decebadora després del seu dissabte de glòria. A davant, cap novetat fins a la volta 13. Un cop estudiat Lorenzo, Márquez va iniciar la pressió, amb Pedrosa prudentment a l'expectativa. Després d'un primer avançament (volta 15) amb devolució de Lorenzo, el català el va supe-

Protagonistes

“No m'esperava guanyar aquí perquè Lorenzo tenia molt ritme i Dani també. En la segona meitat de cursa som més forts però la lluita ha estat molt intensa”

“M'he divertit més que a Indianapolis. Aquí he hagut d'anar al cent per cent tota la cursa”

Marc Márquez

“Una pena. Crec que era un xic més ràpid que ells, però no podia passar Marc en les frenades i he atacat Lorenzo una volta tard. He fallat”

Dani Pedrosa

“He fet la millor sortida de la meua vida, però ells eren millors en recta i frenada i jo havia de tombar-me més. No està tot perdut, però calen unes dècimes per guanyar curses”

Jorge Lorenzo

rar netament i Pedrosa gairebé ho aprofita. Dues voltes més tard, Lorenzo s'hi va tornar en un sobre-esforç extrem, però el lideratge li va durar mitja volta.

Márquez va decidir que no hi hauria més avançaments i va escapar-se, amb la moto botant de tot arreu. És igual. Està per sobre de tot. Pedrosa se'n va adonar, però li va faltar el punt d'agressivitat que té el seu jove company i l'avançament a Lorenzo —que tot seguit es va rendir— va arribar tard com per discutir-li el triomf a Márquez, que havia fet un coixí de mig segon que va administrar en les tres voltes que faltaven. I feia tota la sensació que Pedrosa, ahir, podia. Fora del podi, Rossi va avançar Bautista en l'última volta.

Aleix, una més

Sense la brillantor de la primera meitat de curs però amb solvència, Aleix Espargaró va tornar a guanyar entre les CRT. Lluny dels prototips, perquè Ducati s'ha anat espavilant, però mantenint a ratlla Colin Edwards. El català es manté imbatut en totes les curses que ha finalitzat (10 d'11). ■

GP de la República Txeca de Moto 3. Tot i córrer amb una fractura al taló, Luis Salom torna a ser el més decidit en un grup de cinc i derrota Maverick, Folguer, Rins i Márquez

Hi té la mà trencada

J. Plà Comas
BRNO

Va pujar al podi amb una crossa i potser avui serà intervingut de la fractura al taló que es va fer als entrenaments d'Indianapolis. Però aquest divendres serà a Silverstone i ho farà una mica més líder. Amb determinació.

Luis Salom va tornar a demostrar que en els metres finals és cavall guanyador. Que quan la victòria es decideix en la darrera volta, no importen els companys de viatge, hi té la mà trencada. En aquesta ocasió els rivals van ser, derrotats per aquest ordre, Maverick Viñales, Jonas Folguer, Àlex Rins i Àlex Márquez. Els únics, vaja, en disposició de fer podi en circumstàncies normals.

Sis curses sense vèncer

Salom va ser ahir el més decidit de tots, que en les seves circumstàncies i amb qui tenia al voltant ja és dir molt. Dos revolts després de la sortida ja era primer, el mallorquí, avisant els navegants. Va ser

Salom, al capdavant del grup ■ RADEK MICA/AFP

un miratge –només va passar al davant en el primer gir–, però el missatge havia calat: Salom era allà. I, com és habitual, tot seguit va deixar pas. Superats els primers girs, qui primer va agafar el pes de la cursa va ser Rins, que va provar el que encara ningú ha aconseguit en tota la temporada: imposar un ritme que, dècima a dècima, el deixés

sol al capdavant. Després de tres voltes ho va deixar córrer. I va agafar-li el lleu Maverick Viñales.

El pilot de Roses ha acabat totes les curses i les ha acabat totes al podi. Però ja en fa sis que no venç. Tres mesos en què sembla que ha perdut aquella espurna que el feia salvatge i diferent. O qui sap si és precaució, analitzat el fet

que enguany més penalitzava un zero que no pas beneficia una victòria.

Fins a sis girs de la fi va tibar el rosinc. Va passar-lo i va treure els seus recentment descoberts dots de rematador Rins, però sense fruits perquè el grup era ahir nombrós –aleshores encara aguantava fins i tot Masbou– i, ample com és Brno, amb una traçada bo-

Isaac, de nou, traït per l'electrònica

El pilot de Llançà Isaac Viñales no va poder completar cap volta a Brno. Tot i sortir i recuperar posicions, encara en la primera part del traçat, la moto se li va parar per un problema a la centraleta. A Indianapolis també va ser una anomalia electrònica el que el va treure de la carrera, i per això l'equip havia canviat tant el motor com la centraleta per a aquest gran premi. Infructuosament.

na per a tothom. I quedaven poc més de tres voltes quan Salom va tornar a cavalcar.

Era en la plenitud de la batalla. Quan Maverick volia guanyar, quan Rins volia guanyar i quan Márquez volia guanyar. Pel germà petit de la saga, s'han acabat els dies de veure-les venir. La lluita pel mundial no li pertany,

Protagonistes

“Al principi sentia dolor, però un cop m’he centrat en la cursa l’he oblidat. Calia calcular bé i estar tranquils”

Luis Salom

“Pensava atacar en l’últim gir, però hi ha hagut molt embolic i no ho he pogut fer. Al final no tenia adherència”

Maverick Viñales

“Al final hi hagut molts avançaments i una lluita ferotge per la primera plaça i, malauradament, no hem pogut fer podi”

Àlex Rins

“M’ha faltat experiència. Era segon a la pujada prèvia a la meta, i no ha estat intel·ligent”

Àlex Márquez

però amb propietat demana pas en el fragor per la victòria parcial. I va ser en un d'aquests moments, en l'última recta abans de la xicana d'arribada, que un teva meva amb Rins va donar vida tant a Maverick com a Folguer. Per fer segon i tercer, per deixar sense podi als companys d'equip. Per entrar per darrere el líder. ■

GP de la República Txeca de Moto 2. Scott Redding no passa del vuitè lloc però Pol Espargaró, mancat de velocitat, només pot acabar quart. En el mundial, ara són 21 els punts que els separen

Retallada mínima

J. Plà Comas
BRNO

El dia es presentava propici perquè Pol Espargaró retallés uns bons punts a Scott Redding en la general del mundial, però el cert és que tot i que el britànic va entrar vuitè, amb prou feines van ser cinc, els punts recuperats.

Oportunitat perduda però en cap cas definitiva, perquè encara queden 175 punts en joc i perquè, detall gens menor, la diferència entre tots dos se situa ja per sota del paràmetre de referència, els 25 que valen una victòria. El tercer en discòrdia, Tito Ra-

bat, tampoc va tenir el seu millor diumenge i va haver de conformar-se amb acabar en setena posició.

Sense velocitat

Des de bon començament es va veure que serien molts els candidats. Els entrenaments havien estat amb una temperatura, i a la cursa en va ser una altra, més baixa, fent imprevisibles els comportaments.

Van ser Nakagami, Kallio i Luthi els que preferentment van manar, amb Terol arribant al grup i liderant també la prova en el segon terç de cursa. La lluita de Pol, amb poca velocitat per sortir amb força

dels revolts de tercera, va acotar-se en el cinquè lloc. Una posició que també van ambicionar Tito, Zarco i el mateix Redding, que en la part inicial va remuntar decididament des del tretzè lloc de la graella fins a avançar el de Granollers, en el vuitè gir. Se les van tenir durant un parell de voltes, els contendents al títol, una pugna que no es va allargar perquè el britànic no tenia ahir prou ajustada la moto.

I va anar enrere, Redding, mentre Pol volia anar endavant. Tenia el primer lloc i el podi en el camp visual –llest Kallio a dues voltes, agafant a peu

Redding, davant de Pol, ahir ■ PETR JOSEK / REUTERS

canviat Nakagami i Luthi–, però se li feia de nit quan provava de superar Terol. Li havia passat tota la carrera. I no va flairar el caixó, si bé va salvar una quarta plaça que ha de

guanyar valor amb el temps. A banda de Tito, també van entrar en els punts Jordi Torres, desè, i Toni Elias, quinzè, en batalla amb Krummenacher i West. ■

Protagonistes

“Els cinc punts recuperats és el més positiu del cap de setmana. M’ha costat molt avançar: no podia agafar el rebu ni frenar tard”

Pol Espargaró

“Estic prou content, perquè tot i els problemes de rebot que tenia a mesura que el dipòsit es buidava, només he cedit cinc punts”

Scott Redding

“Al principi de cursa m’ha tornat a costar molt, i hem de veure per què em passa. Esperava més, però no sempre es pot guanyar o fer podi”

Tito Rabat

BREUS

Espanya acaba cinquena l'Europeu. La selecció espanyola masculina d'hoquei herba, amb quinze catalans, va finalitzar l'Europeu en la cinquena posició. En l'últim partit de la fase classificatòria, on dos equips perdien la categoria, Espanya va golejar Polònia per 4-1. El títol va ser per a Alemanya, que va derrotar en la final Bèlgica per 3-1.

■ EL 9

Núñez és cinquena al llac Ohrid. Esther Núñez va acabar en la cinquena posició en la prova del llac Ohrid, a Macedònia, la penúltima prova del circuit de maratons de la copa del món d'aigües obertes. La victòria va ser per a la italiana Martina Grimaldi, que va superar la líder del rànquing, Olga Kozydub. La Capri-Nàpols del proper 1 de setembre tancarà la temporada.

■ EL 9

Dani Clos es guanya la continuïtat. El barceloní va remuntar des del vintè lloc fins al setè, dins dels punts, en la segona cursa de la GP2 a Spa, ahir. En una actuació trepidant, va superar, entre altres, Ericsson, Palmer, Cecotto, Coletti i Evans, però el van sancionar amb un box a través per una lleu topada amb Cecotto i va acabar dinovè. El seu ritme, però, li podria garantir la continuïtat en l'equip MP Motorsport. Sergi Canamasas, 23è a la graella, va acabar dotzè. ■ EL 9

Handbol. El Barça comença la Super Globe, el mundial de clubs, amb un triomf contra l'Al-Rayyan, que va plantar cara i va fer jugar a fons els blaugrana

Debut amb treball i victòria

BARCELONA 38

AL-RAYYAN 25

FC BARCELONA: Saric (Sterbik), Noddesbo (3), Juanin (3), Tomàs (6), Enterríos (2), Sorhaindo, Sarmiento (3), Ariño (2), Gurbindo, Rutenka (4), Stranovsky, Morros (1), Karabatic (6), Saubic (2) i Lazarov (6).

AL-RAYYAN: Bozic (Hussain Mortad), Filippov (1), Mufleh, Bagaric, Anad Alderi (1), Walid (1), Al Safadi, H KH Algharaballi (9), Moussa (3), Abdulla, Nuic (1), Mohammad, Yousuf (1), Khader i Al Erebi (8).

PARCIALS CADA CINC MINUTS: 2-2, 5-4, 8-9, 11-11, 17-12, 21-14 (descans); 24-15, 26-18, 30-21, 33-22, 36-23 i 38-25.

ÀRBITRES: Mamadou Diabete i Yalalmia Nanga Coulibaly (Costa d'Ivori). Van excloure Sarmiento, Ariño, Rutenka, Morros, Abdulla, Nuic, Mohammad i Yousuf (3).

Lazarov va marcar sis gols ■ LLUÍS SERRAT

Grup A Jornada 1

Hamburg - Jaish 29 - 29
Al-Sadd - Universitat Sydney 33 - 29

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
Al-Sadd	3	1	1	0	0	33	20
Hamburg	1	1	0	1	0	29	29
Jaish	1	1	0	1	0	29	29
Univer. Sydney	0	1	0	0	1	20	33

Jornada 2. Avui

Universitat de Sydney-Hamburg;
Jaish-Al-Sadd.

Grup B Jornada 1

FC Barcelona - Al-Rayyan 38 - 25
Etoile Sportive Sahel - Taubaté 29 - 24

Equip	PT	PJ	PG	PE	PP	GF	GC
FC Barcelona	3	1	1	0	0	38	25
Etoile Sp. Sahel	3	1	1	0	0	29	24
Taubaté	0	1	0	0	1	24	29
Al-Rayyan	0	1	0	0	1	25	38

Jornada 2. Avui

Al-Rayyan-Etoile Sportive Sahel;
Etoile Sportive Sahel-FC Barcelona (15.00 h).

EL 9

DOHA

El FC Barcelona va iniciar la fase de grups de la Super Globe amb una victòria força clara contra l'Al-Rayyan per 38-25 i va fer el primer pas per guanyar un títol —el del mundial de clubs— que encara no té. Tot i el clar avantatge final dels blaugrana, el campió d'Àsia els va complicar molt les coses en el primer temps, i van haver de treballar força per aconseguir el triomf.

L'Al-Rayyan estava reforçat només per aquest torneig per tres jugadors —el reglament ho permet—, i el més destacat va ser el porter croat Vladimir Bozic. La seva actuació en els primers minuts va mante-

Els vestidors

“Hem necessitat algun temps per adaptar-nos, però a partir del minut 20 hem trobat el nostre ritme, i s'ha trencat el partit”

“Alguns dels rivals poden ser molt perillosos, si no juguem molt concentrats”

Xavi Pascual
ENTRENADOR DEL BARÇA

“Estem satisfets del partit, però si volem guanyar la Super Globe, hem de millorar”

Kiril Lazarov
JUGADOR DEL BARÇA

nir el partit anivellat i els qatarians van poder avançar-se en el marcador. Un parcial de 0-4 va situar l'Al-Rayyan amb un 5-8 al seu favor en el minut 12.

La gran exhibició de Nikola Karabatic, Kiril Lazarov i Víctor Tomàs en els darrers minuts del primer temps va permetre al Barça fer un parcial de 9-1 i donar la volta al partit, arribant al descans amb un 21-14 força tranquil·litza-

dor.

A la segona meitat, els blaugrana no es van tornar a deixar sorprendre i van mantenir la seva intensitat i el seu encert en el joc. L'avantatge del Barça va anar creixent fins arribar a la màxima de 35-22 quan faltava poc per al final. La diferència es va mantenir fins al 38-25 amb què va acabar el partit.

En l'altre partit del grup, l'Étoile Sportive du Sahel,

format per jugadors internacionals de Tunísia i Egipte, va guanyar per 29-24 el Taubaté brasiler. El proper partit del Barça serà aquesta tarda (a les 3, hora catalana), en què s'enfrontarà al conjunt brasiler, que és el campió panamericà. En el grup A, l'altre gran favorit al triomf, l'Hamburg, va ensopegar en la primera jornada i va empatar (29-29) contra el Jaish. ■

Queral Castellet durant la seva acció ■ EL 9

Surf de neu. La vallesana va iniciar amb bon peu el seu camí cap a Sochi

Queral Castellet, sisena en la copa del món

EL 9
CARDRONA (NOVA ZELANDA)

La copa del món de surf de neu de la FIS va tenir aquest cap de setmana la seva primera prova en la modalitat de mig tub, en què la sabadellenca Queral Castellet va arribar fins la final i va acabar en la sisena posició amb 71.75 punts. Quan falta mig any perquè es disputin els Jocs Olímpics d'hivern de Sochi, la vallesana va acreditar un bon nivell i va demostrar que es troba en condicions de repetir els bons resultats obtinguts en anteriors cites olímpiques, com la medalla d'or a Salt Lake City el 2002 o la de bronze a Vancouver el 2010. Castellet ha fet la seva preparació de pretemporada als Estats Units, i es va traslladar directament a Nova Zelanda per a la primera cita del calendari. ■

FOCESPORTCULTURAPOPOPULAR

10 de Setembre

CURSA NOCTURNA
per a tota la família

Foc - Percussió - Dracs - Esport

Poblenou - Barcelona

Organitza:
COLLA DEL DRAC DEL TÀBLE NOU

Amb el suport de:

2,6 Km
INFANTIL
SENIOR

INFORMACIÓ I INSCRIPCIONS

www.dracpoblenou.cat/lamilladeldrac

Tennis. Obert dels Estats Units. Els dos primers caps de sèrie, Novak Djokovic i Rafael Nadal, surten com a gran favorits per emportar-se el darrer Gran Slam de l'any

Lluitaran pel títol i per la primera posició mundial

Albert Camps
BARCELONA

Novak Djokovic i Rafael Nadal són els gran favorits per arribar a la final de l'Obert dels Estats Units i lluitar pel títol. El número 1 i el número 2 del món, però, també mantindran una dura lluita pel primer lloc del rànquing mundial que ara ocupa el serbi. Nadal no va disputar aquest Grand Slam l'any passat per culpa de la lesió i no defensa punts, mentre que Djokovic va arribar a la final i la va perdre. El manacorí recuperarà el primer lloc si guanya i el serbi no arriba a la final, o si arriba a la final i la perd, i Djokovic queda fora abans dels quarts.

Aquest duel entre el primer i el segon favorit haurà de tenir el permís de l'escocès Andy Murray, que va ser el campió en l'última edició i ve de guanyar el darrer Grand Slam, el de Wimbledon, on va derrotar en la final el serbi. En els altres Grand Slams, Nadal va es va imposar a París i Djokovic va guanyar a Austràlia a principis d'any.

Novak Djokovic no tindrà un quadre fàcil ja que a quarts de final es podria trobar amb l'argentí Juan Martín del Potro, el sisè favorit, i a les semifinals amb Murray, el tercer. Rafael Nadal sembla que ho té més assequible i en els quarts es veuria les cares amb Roger Federer, que no està en el seu millor mo-

Djokovic i Nadal en l'homenatge als números 1 que es va fer a Nova York ■ AFP

ment i només és el setè cap de sèrie. En unes hipotètiques semifinals el rival seria David Ferrer, el quart jugador del món. El de Xàbia va arribar a les semifinals de l'Obert dels Estats Units l'any passat i a Roland Garros va disputar la seva primera final d'un Grand Slam. Nadal és el que està més en forma, ha guanyat consecutivament els Masters 1000 de Mont-

real i Cincinnati en pista dura com a Nova York.

Quatre catalans

Els quatre catalans que han entrat directament en el quadre gran intentaran arribar el més lluny possible. Tommy Robredo és l'únic que és un cap de sèrie (19) i el que ho ha fet millor històricament, arribant set cops als vuitens de final. En la seva 12a

participació jugarà en el primer partit contra l'australià Marinko Matosevic, mentre que en la tercera ronda es podria trobar amb Albert Ramos i si arriba als vuitens amb Roger Federer (7). Ramos jugarà a Nova York per tercer cop i s'estrenarà contra l'australià Bernard Tomic.

Albert Montañés també ha arribat a uns vuitens, l'any 2010, i afronta la 12a

Els partits

Quadre masculí

Deu caps de sèrie

Novak Djokovic (1)-Ricardas Berankis
G. Garcia López-Juan M. del Potro (6)
Andy Murray (3)-Michael Llodra
Stanislav Wawrinka (9)-R. Stepanek
Paolo Lorenzi-Tomas Berdych (5)
Richard Gasquet (8)-Michael Russell
Thomas Fabbiano-Milos Raonic (10)
Nick Kyrgios-David Ferrer (4)
Roger Federer (7)-Grega Zemlja
Ryan Harrison-Rafael Nadal (2)

Els catalans

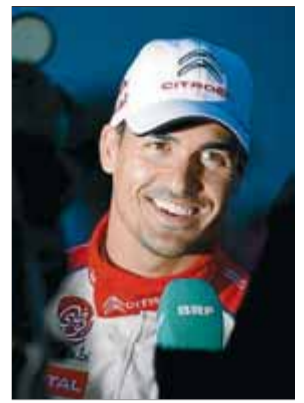
Jurgen Zopp-Marcel Granollers
Tommy Robredo (19)-M. Matosevic
Albert Ramos-Bernard Tomic
Albert Montañés-E. Roger Vasselin

Quadre femení

Deu caps de sèrie

Serena Williams (1)-F. Schiavone
Lucie Hradecka-Angelique Kerber (8)
A. Radwanska (3)-Silvia Soler
Jelena Janovic (9)-Madison Keys
Olga Govortsova- Na Li (5)
Caroline Wozniacki (6)-Y. Duan
Tímea Babos-Roberta Vinci (10)
Ayumi Morita-Sara Errani (4)
Petra Kvitová (7)-Misaki Doi
D. Pfizenmaier-Victoria Azarenka (2)

participació. En el primer partit se les veurà amb el francès Edouard Roger-Vasselin, mentre que en els vuitens es podria trobar amb Rafael Nadal (2). Marcel Granollers hi jugarà per sisè cop i el seu millor resultat va ser la tercera ronda del 2011. El seu debut serà contra Jurgen Zopp (Estònia). Si arriba als vuitens de final, es podria enfrontar a Novak Djokovic (1). Hi ha hagut dos catalans més a Nova York, Jordi Samper i Gerard Granollers, que han disputat la fase prèvia i han estat eliminats. ■

Sordo, relaxat abans del tram decisiu ■ A. LAVADINHO

Motor. El pilot de Citroën assoleix el seu primer triomf en el mundial de ral·lis

Sordo es pren la revenja amb la victòria a Alemanya

V.F.
BARCELONA / TRÈVERIS

Dani Sordo no va desaprovechar l'oportunitat i ahir va conquerir el seu primer triomf en el WRC, a Alemanya, sobre asfalt. Una victòria decisiva que li podria garantir la continuïtat en l'equip Citroën amb vista a l'any que ve. El pilot del RACC, de 30 anys, començava amb menys d'un segon d'avantatge respecte de Thierry Neuville (Ford), però el belga va tenir una punxada lenta en el primer dels dos trams del dia que va afectar la seva confiança, i en el segon va sortir de la carretera, cedint gairebé un minut a Sordo. El cantàbric va fer l'escratx en el primer tram, però se li va escapar el *bonus* del Power Stage, en què Sébastien Ogier (VW) va fer el millor temps. En WRC-2, victòria de Robert Kubica. ■

Classificacions

Ral·li d'Alemanya

1r Sordo-Del Barrio (Citroën)...3:15:19.4
2n Neuville-Gilsoul (Ford Fiesta)...a 53.0
3r Hirvonen-Lehtinen (Citroën)...a 2:36.1
4t Prokop-Ernst (Ford Fiesta)...a 8:00.8
5è Kubica-Baran (Citroën RRC)...a 9:01.3
6è Evans-Barritt (Ford R5)...a 9:14.2
7è Latvala-Anttila (VW Polo)...a 9:55.0
8è Paddon-Kennard (Skoda)...a 13:01.2
9è Ostberg-Andersson (Ford)...a 13:28.1
33è Triviño-Haro (Mitsubishi)...a 53:24.1

Mundial de pilots

1r Sébastien Ogier (VW Polo)...184
2n Thierry Neuville (Ford Fiesta)...109
3r Jari-Matti Latvala (VW Polo)...98
4t Dani Sordo (Citroën DS3)...96
5è Mikko Hirvonen (Citroën DS3)...88

Mundial de constructors

1r Volkswagen Motorsport...262
2n Citroën Total Abu Dhabi WRT...236
3r Qatar World Rally Team...127

Serena Williams és la gran favorita per revalidar el títol que va guanyar l'any passat

En el quadre femení la gran favorita és Serena Williams, que intentarà defensar el títol que va guanyar l'any passat, una cosa que no havia aconseguit les anteriors ocasions que havia estat campiona (1999, 2002, 2008 i 2012). En aquesta ocasió la nord-americana torna a ser la favorita i tot indica que es podria repetir la final de l'any passat, en què

va superar la bielorussa Victoria Azarenka, la número 2 mundial. La primera rival de Serena Williams serà la italiana Francesca Schiavone, 56a del món, i si segueix en davant com és previsible es podria trobar amb la seva germana Venus –que no és cap de sèrie–, en els quarts. En la part del quadre de la nord-americana també hi són la tercera cap de sèrie,

la polonesa Agnieszka Radwanska, i la cinquena favorita, la xinesa Li Na. Una de les dues podria ser la rival de Serena en les semifinals. L'actual número 1 del món arriba en un bon moment de forma a Nova York després d'haver guanyat a Toronto i haver estat finalista a Cincinnati, on va caure en tres sets contra Azarenka. La bielorussa és la segona favori-

ta i debutarà contra l'alemanya Dinah Pfizenmaier, mentre que les seves hipotètiques rivals en semifinals serien la quarta cap de sèrie, la italiana Sara Errani, o la sisena, la danesa Caroline Wozniacki. La competició femenina tindrà dues absències destacades dels darrers dies. Primer va ser la francesa Marion Bartoli, que va anunciar inesperada-

ment que es retirava del tennis perquè físicament no podia aguantar tot un partit. La campiona de Wimbledon era la setena jugadora del món, havia arribat als quarts d'aquest torneig la temporada passada i podia inquietar qualsevol. A última hora es va saber la retirada de Maria Xaràpova per una lesió a l'espatlla. La russa va ser semifinalista al 2012.

1992 Jocs Olímpics de Barcelona. Hoquei sobre herba femení

Les quatre barres

INESPERAT • El debut de les jugadores catalanes en uns Jocs Olímpics va ser immillorable **VALUÓS** • Gràcies al gol d'Eli Maragall, l'equip estatal va aconseguir el primer i únic or de la història de l'hoquei sobre herba femení

Sara Giménez
BARCELONA

Per sorpresa i sense fer gaire soroll, la selecció espanyola d'hoquei sobre herba, dirigida per José Manuel Brasa, es va plantar a la final dels Jocs Olímpics de Barcelona 1992 i va quedar campiona. Una fita inimaginable per a unes jugadores que debutaven en uns Jocs i que no tenien una trajectòria gaire esperançadora. Aquest or va suposar tres victòries. Per una banda, va esdevenir el primer títol per equips per a l'esport femení estatal. Per l'altra, va significar el triomf de l'hoquei sobre herba català, un esport minoritari i realment poc valorat, així com el del sector femení de l'esport, moltes vegades infravalorat i que va donar una lliçó de treball, constància i superació.

Quatre de les setze jugadores que van aconseguir la proesa eren catalanes. Sense elles, l'or olímpic hagués continuat sent un somni. Eli Maragall, Núria Olivé, Anna Maiques i Cèlia Corres van ser participants de l'èpica i van catapultar l'equip espanyol a la victòria. Eren jugadores molt joves i inexpertes que arribaven a la Ciutat Comtal amb incertesa però plenes d'ambició.

Una fita ben cultivada

El camí a l'Olimp no va ser fàcil i no va ser casualitat. La preparació de la selecció espanyola va ser contundent i va requerir la màxima implicació de les jugadores durant l'any previ als Jocs Olímpics de Barcelona. Les jugadores van invertir moltes hores d'entrenament per millorar la seva condició física i així es va demostrar al llarg del campionat. Aquest fet va significar la culminació de la feina que

Eli Maragall

Edat.....21 anys
Club.....Júnior Sant Cugat

Núria Olivé

Edat.....23 anys
Club.....Línia 22

Anna Maiques

Edat.....24 anys
Club.....CD Terrassa

Cèlia Corres

Edat.....28 anys
Club.....Júnior Sant Cugat

l'equip havia fet en el transcurs de l'any en què s'havia preparat no només físicament, sinó també mentalment per demostrar que la seva primera participació en uns Jocs Olímpics no seria un passeig, sinó que volien aconseguir grans coses.

Per arribar a la final, el combinat espanyol va haver de desfer-se en els quarts de final de Corea, que havia acabat primera del seu grup la primera fase i d'Austràlia, campiona del món i olímpica, en la pròrroga de les semifinals.

Un gol d'or català

La selecció espanyola va arribar a la final amb els deures fets. Tenia poc a perdre i tot a guanyar. I així va ser com el 7 d'agost de 1992 Alemanya esperava en la final les jugadores de Brasa. El partit va ser molt disputat i igualat; tant, que es va decidir en el període extra, després que el temps reglamentari acabés amb empat a un gol.

Havia de ser una jugadora catalana qui decantés la balança de la final. No hi havia cap altra

La selecció espanyola, al podi. A baix, Eli Maragall, l'autora del gol que va valer l'or olímpic a Barcelona 92 ■ EL 9

possibilitat. La jugadora del Júnior Sant Cugat Eli Maragall, besneta del poeta Joan Maragall i neboda de l'expresident de la Generalitat Pasqual Maragall, va ser l'autora del gol (2-1) que va donar la victòria a l'equip estatal en la pròrroga gràcies a una jugada assajada. De les quatre jugadores que van disputar el campionat, la terrassenca Cèlia Corres va ser l'única que no va disputar ni un minut de la final.

El palmarès de la selecció espanyola es va inaugurar a Barcelona, però no va transcendir.

La medalla dels Jocs és l'únic metall daurat que ha aconseguit el combinat espanyol internacionalment

L'or que es va aconseguir a Barcelona 92 i dues medalles de plata, una en els campionats europeus d'Amstelveen (Holanda, 1995) i una altra a Barcelona (2003), és tot el que el combinat espanyol ha aconseguit en la seva història.

La màxima esplendor de l'hoquei sobre herba femení estatal va arribar sobretot gràcies a quatre jugadores formades a casa i que disputaven els seus primers Jocs Olímpics amb la condició d'amateurs però que es van convertir en la sorpresa de la competició. Els Jocs Olímpics de Barcelona van suposar un abans i un després en la imatge de l'hoquei sobre herba femení. Va ser una fita que difícilment es tornarà a repetir, però que, gràcies al gol d'Eli Maragall, no serà fàcil d'oblidar. ■

Aportació catalana a la glòria espanyola

s de l'Olimp

La proesa es va gestar a Mataró

La preparació física que va dur a terme la selecció espanyola d'hoquei sobre herba i que va significar la transformació total de l'equip va ser obra del preparador físic, David Pérez. El seu entrenament va anar madurant sobretot l'any anterior als Jocs i va requerir la implicació total de les jugadores, que només feia cinc o sis anys que jugaven a hoquei sobre herba i que eren considerades principiants.

El mataroní té una llarga trajectòria que l'avalua. A més de millorar físicament l'equip femení estatal, també va ser pre-

parador físic de la selecció masculina d'hoquei sobre herba, i d'esportistes de gran rellevància com ara Pedro Martínez

de la Rosa, Oriol Servià, Marc Colomer i Miquel Soler.

Actualment, Pérez continua vinculat al món de la preparació física i regenta un gimnàs a Barcelona, anomenat Sportevo, on segueix predicant allò que ja va demostrar en els Jocs Olímpics de Barcelona 92: qui alguna cosa vol, alguna cosa li costa. En poc temps, la feina de Pérez va suposar la màxima aspiració per a un equip que, després d'assolir la medalla d'or no ha aconseguit gaires èxits més.

Emporta't EL9 amb tu
Per només 36 €/any

Ipad
Iphone
Android

Accés lliure a totes les informacions i classificacions

Podràs comentar les informacions i els articles d'opinió

Google play
Available on the App Store
www.el9.cat

Tarragó va marcar quatre gols ahir en la final ■ EFE

Waterpolo. L'equip espanyol va perdre la final, però ha firmat un gran mundial júnior

Les campiones del món tenen relleu segur

ESTATS UNITS 9

ESPANYA 7

ESTATS UNITS: Johnson, Grossman (1), Fischer (1), Fattal (2), Schroerer, Vavie, Daube, Neushul (3), Bonoheo (2), Barr, Hill, Williams i Yocum.

ESPANYA: Herrera, Vicente, Anna Espar, Graupera, Tarragó (4), González, Clara Espar (3), Ortiz, Bach, Pastor, Chillida, Forca i Sánchez.

PARCIALS: 2-1, 4-1, 1-3 i 2-2.

EL 9
VOLOS (GRÈCIA)

La selecció espanyola, amb onze catalanes, no va poder revalidar el títol de campiona del món júnior que va assolir el 2011 a Trieste (Itàlia), en perdre la final contra el totpoderós Estats Units (9-7). Tot i això, en el campionat disputat a Volos (Grècia) han reivindicat la seva categoria, que ja van demostrar fa dos anys. Ahir, però, els Estats Units va imposar el seu major potencial físic per derrotar l'equip estatal. D'entrada es va avançar en el marcador amb un contundent 5 a 1 i en el descans el domini era de 6 a 2. Però en aquest bloc hi regna el mateix esperit combatiu que desprenen les Jennifer Pareja i companyia. Roser Tarragó i Clara Espar van agafar les regnes i van escurçar les diferències a còpia de gols. Dues vagades es van quedar a només un gol de les rivals (6-5 i 7-6), però un gol de la nord-americana Neushul va estroncar la remuntada espanyola.

La mataronina Roser Tarragó s'ha convertit en la màxima golejadora del campionat (22 gols). ■

Bàsquet. El pivot danès, lesionat i sense poder jugar en tot el curs passat, estarà en perfectes condicions per començar amb La Bruixa d'Or Manresa

Amb el fitxatge de Larsen

Jordi Plà Comas
MANRESA

Lliga endesa Els triples d'Eriksson, els rebots de Monroe, les assistències de Waters, les esmaixades de Kouguere. Hi ha al·licients per veure la nova Bruixa d'Or que avui arrenca amb els primers esforços de pretemporada. Tan migrats són els recursos com ancestralment la il·lusió en un club que de nou intentarà mantenir-se en la Lliga Endesa atrinxerat en els coneixements i el treball dels professionals que l'articulen. Gent que vetlla per uns aficionats que enguany tenen un expectant punt d'atenció on focalitzar esperances: Rasmus Larsen (2m11, 1994).

Arribat l'agost de l'any passat, amb contracte fins al 2016, el jove danès va ser un altre dels damnificats de la infortunada última temporada. No va poder debutar en partit oficial i 45 minuts mal comptats amb el Sant Nicolau va ser tot el que una lesió a l'espatlla li va permetre jugar. Recuperat, sencer, fort i revitalitzat, Larsen és l'altre fitxatge de La Bruixa d'Or 2013/14.

Un procés molt llarg

Al Serrallo de Tarragona, el 10 de novembre passat, el danès va jugar-hi els seus últims minuts. Van ser encara no 22 i a la lliga EBA. Després d'aquell partit, el dolor a l'espatlla dreta va reproduir-se amb virulència i el senyal era unidireccional: tocava parar.

No era una cosa seriosa, era molt molesta i crònica per culpa d'una lesió al cartílag de l'espatlla, quan tenia 15 anys i jugava al Vaerloose del seu país. Existia la possibilitat de la cirurgia, però encara amb 17 anys i tota la temporada per davant es va optar per un tractament conservador. "Vam consultar a tots els especialistes hagués i per haver i entre tots es va creure que s'havia de procedir enfortint la musculatura i relaxant la zona irritada", explica el preparador físic de l'equip, Xavi Schelling, l'home que més hores ha passat al costat de Larsen. Però després de

Rasmus Larsen, en la pretemporada 2012, en un partit contra la Penya ■ BÀSQUET MANRESA

Protagonista

“Li falta un mes per estar al 100%, però el cert és que la recuperació ha estat espectacular: ara fa gestos que abans no podia fer”

“Tenim un jugador a punt de fer 19 anys que és més fort des d'un punt de vista mental. Ha madurat, i la lesió l'ha fet créixer”

“A més, sempre hem treballat el tren inferior, un tren inferior, el seu, que no veia des d'Ibaka”

Xavi Schelling
PREPARADOR FÍSIC LA BRUIXA D'OR

La lesió

Un dolor crònic a l'espatlla dreta va obligar el jugador a ser intervingut el 25 de març

quatre mesos el dolor no remetia i es va operar. Va ser el 25 de març, ara fa cinc mesos. Ja no hi ha rastre del dolor. “Li falta un mes per estar al 100%, però la recuperació ha estat espectacular. Fa gestos que abans no podia fer i només li queda enfortir la musculatura.”

Durant el procés, el trajecte mental pel que ha passat Larsen s'ha d'entendre avui com un valor afegit. “Estava desorientat, però una vegada li vam explicar les pautes i el perquè de les coses ho va acceptar perfectament” recorda Schelling. “Ara te-

nim un jugador a punt de fer 19 anys més fort mentalment. Venia d'una duresa física i competitiva inferior, i en la lesió ha millorat aquests déficits. Ha madurat i ha crescut a l'hora de superar els tràngols del dia a dia que comporta l'exigència i el treball d'una competició com la nostra.”

Qualitat impròpia

Ha estat un any sense jugar, però no ha estat parat. “En el tren superior acumula un mes d'introducció seriosa quant a volum muscular. Però amb el fisioterapeuta, des de la primera setmana després de la intervenció, ha estat treballant la mobilitat. I la té perfecta, fa tots els angles.” I continua: “A part, tant a la pista com al gimnàs ha treballat en tot moment el tren inferior i l'estabilitat.” Unes comes importants i remarcables: “Des de Serge Ibaka que

Els jugadors, citats avui

La temporada 2013/14 de La Bruixa d'Or comença a les vuit d'aquest matí a les instal·lacions de Previat, on es faran les analítiques i els primers tests. A partir de les 10 i a la Mútua Intercomarcal, amb Borja Comenge i el vicepresident del club Jordi Sala, roda de premsa de presentació de la temporada i tot seguit, les sessions de treball. Els convocats són Dominic Waters, Joan Creus, Àlex Hernández, Salva Arco, Markus Eriksson, Haukur Palsson, Darryl Monroe, Oliver Arteaga i Rasmus Larsen. El primer partit, dissabte 31 contra el Saint John's a Sant Julià de Vilatorrada.

BREUS

Marcelinho, discret al Tuto Marchand. El base del Barça Marcelinho Huertas tot just va fer 3 punts (1/7) en 13 minuts de joc en la derrota del Brasil contra l'Argentina 70-90. Per als blanc-i-blaus, Luis Scola va resultar imparable, amb 23 punts i 11 rebots. ■ EL 9

Aquesta vegada, a França. Tres dies després d'enfrontar-se a Madrid, les seleccions de França i Espanya tornen a trobar-se, aquesta vegada a Montpeller (20.45 h). Per als locals, s'espera que jugui Parker, absent divendres -85-76 per a Espanya-. ■ EL 9

Espanya és campiona d'Europa sub-18.

Amb les catalanes Yayza Rodríguez, Laia Flores, Ariadna Pujol, Helena Orts, Judith Solé i Clàudia Guri, Espanya sub-18 va vèncer en l'europeu acabat ahir a Croàcia, derrotant França en la final per 60-46. ■ EL 9

Un pivot baix i intens per al Fuenlabrada.

El conjunt madrileny ha incorporat Taylor Smith (1m98, 1991), provinent de la NCAA1 i que en la seva darrera temporada ha acabat amb unes xifres excel·lents: 15,7 punts (69%), 9,2 rebots i 2,8 taps per partit. ■ EL 9

Tony Gaffney torna al Bonn.

El pivot nord-americà Tony Gaffney (2m04, 1984) ha signat per al Telekom Bonn, l'equip d'on va arribar fa un any a la Penya. Abans de deixar l'equip verd-i-negre al març, el pivot va fer 11,5 punts i 5,9 rebots en 27,7 minuts. ■ EL 9

Bulgària i Estònia arriben a la final.

Les dues seleccions de Bulgària i Estònia es jugaran en eliminatòria a doble volta -29 d'agost i 1 de setembre- el bitllet per a l'europeu del 2015. Bulgària ha superat Suïssa en dues ocasions -67-87 i 92-71- i Estònia ha fet el mateix amb Bielorrússia -una derrota per 76-70 però, ahir, triomf per 79-61-. ■ EL 9

Golf. És el segon millor resultat de la promesa gironina del golf, després de la victòria del mes de febrer en l'obert de Kenya

Jordi Garcia Pinto és tercer en el Rolex Trophy

Borja Sánchez
GIRONA / GINEBRA (SUÏSSA)

Jordi Garcia Pinto va acabar en tercera posició en el Rolex Trophy disputat al Club de Golf de Ginebra suís, corresponent a l'European Challenge Tour. És el seu segon millor resultat de la temporada i de la seva prometedora carrera després de la victòria del mes de febrer en el Barclays obert de Kenya de Nairobi, en la segona cita del calendari del circuit al qual ja fa setmanes que s'ha garantit la seva presència en la totalitat de les seves proves per a l'any que ve. Garcia Pinto ja ha disputat aquest any tres tornejos del circuit europeu, a Madrid, Madeira i Calais.

Dues ratxes de tres

La promesa gironina del golf –que entrena en el PGA Golf de Catalunya– va fer un espectacular final de recorregut en la represa de l'última jornada ahir al matí –el torneig no va poder acabar dissabte tal com estava previst perquè el mal temps va fer que s'endarrerís la competició i, al final, es va fer de nit– des del catorzè forat. Amb dues ratxes de tres *birdies* seguits en la seva targeta (des del quart i des de l'onzè forat), Garcia Pinto va mantenir la seva eficàcia sobre el camp suís en el final del seu recorregut, perquè després d'un *bogey*

Jordi Garcia Pinto ■ EL 9

Les reaccions de Jordi Garcia Pinto

“Estic molt content, però quan estàs a punt de guanyar sempre et queda aquesta sensació, que podies fer més”

“Per desgràcia no ha estat suficient per guanyar, però la manera com he jugat em dóna molta confiança pel final”

“Després del catorzè amb tres cops he jugat molt bé. Ha estat una bona manera d'acabar”

“Últimament he jugat molt bé però no entrava els 'putts'. Vaig canviar els pals i m'han anat molt bé. Me'ls quedo!”

Torna a estar entre els 10 millors

Jordi Garcia Pinto torna a estar entre els deu millors golfistes del circuit del qual surten els millors jugadors d'Europa. El gironí començava el torneig suís en dissetena posició, i amb el tercer lloc d'ahir puja fins al vuitè lloc. Garcia Pinto va arribar a ser tercer després de la seva victòria a Kenya, en la segona prova del calendari, i supera els 57.000 euros en premis en el Challenge Tour (ahir en va guanyar 11.650, i pel torneig africà, 31.200), que pot afegir als 4.500 del circuit europeu per a les inscripcions del 2014.

en el forat 14 va ser el millor en els tres últims i va entregar una targeta amb 16 cops sota el par del camp, amb què va vorejar la victòria tot i que va partir des del novè lloc de la classificació a l'inici de l'últim recorregut. Al final va ser tercer amb els mateixos cops que el quart, el portuguès José-Filipe Lima, un menys que Adrian Otaegui, i dos que el suec Jens Dantorp, que ahir va fer la seva pitjor volta del torneig però que, malgrat tot, va poder mantenir la primera posició. ■

Francesc Freixer a la línia d'arribada ■ F. MORADELL

Ciclisme. El corredor de Bicis Esteve, que ja havia guanyat el 2009, va ser el dominador absolut de l'última prova de Terra d'Indiketes

Freixer guanya la cursa d'Es Pollastre

EL 9
SANTA CRISTINA D'ARO

Francesc Freixer (Bicis Esteve) va ser el dominador absolut de l'11a edició la Marxa BTT d'Es Pollastre i que servia per tancar el terra d'Indiketes. Freixer, que ja havia guanyat la prova el 2009, va escapar-se des de l'inici i va fer els 44 quilòmetres del recorregut, que cada any

canvia i que es manté en secret fins la sortida, en poc més de 2 hores. Al cap de deu minuts van arribar Ramon Asleyas (Bike Area Lagostera) i Marc Frou (Bicis Esteve), segon i tercer després de disputar-se el lloc a l'esprint. Silvia Roure (Chain Reaction), Cristina Hernández (Matxacuca) i Maria Casanova (Bicis Esteve) van ser les tres primeres noies. ■

L'Indiketa de Ferro i Es Pollet

Els 450 ciclistes que estaven a la sortida de Santa Cristina no només van fer la cursa d'Es Pollastre, que va servir també per proclamar el guanyador de Sa

Gallina (la cursa a peu de dissabte) Xavi Padrós com l'Indiketa de Ferro. També hi havia els corredors que feien Sa Gallina (22km) i Es Pollet (cursa infantil).

Ciclisme. La forta tempesta, amb calamarsada inclosa, endureix encara més l'ascensió a Vallter en el Memorial Fermí Pujol, el més ràpid del qual va ser Víctor Iturat (Levante-Delikia)

La pedra la fa més dura

EL 9
RIPOLL / SETCASES

Les previsions de pluja van fer que molts dels corredors que tenien previst disputar la 60a edició de la carismàtica Cursa Social Ripoll-Vallter 2000 es fessin enrere. I a l'hora de la veritat no només va ploure

mentre es disputava la cursa amb final a l'estació d'esquí, de categoria especial, sinó que la tempesta de calamarsa va ser de les que es recordaran –fins i tot molts participants tenien marques al cos, encara hores després–. L'argentí del Bicis Esteve es va escapar en solitari en el

primer tram d'ascensió, el més dur, però en l'últim sector va tenir una davallada i el van passar tres homes, el més ràpid dels quals va ser Víctor Iturat (Mútua Levante). Els altres guanyadors van ser: Jordi Clermont (Xarxa Farma) en sub-23, Josep Duran (Megamo) cadet,

Alan Rubi (Yocodatrans) júnior, Alejandro Martínez (Camp) sènior, Raul Castello (Alt Urgell) màster 30, F. Javier Salamero (Triskel Bikes Sallent) veterans 40, Grabiell Guerrero (Doctore) 50, Manel Pardale (CC Pinyana) 60 i Oscar Caseny (Val d'Aran) cicloturista. ■

Els guanyadors de totes les categories, amb les autoritats, a l'estació ■ F.M.

La programació d'esports

TELEDEPORTE / 16.00 h

Vuelta, tercera etapa

Segona etapa en línia i segona arribada en un port de muntanya, si bé a diferència d'ahir, que era de primera categoria (Monte da Groba), avui l'arribada a Vilagarcía de Arousa està situada al Mirador de Lobeira, de tercera categoria, amb un accés complicat en l'últim quilòmetre perquè la carretera és molt estreta. La sortida té lloc a Vigo i l'etapa és de 184 quilòmetres.

CANAL + LIGA I GOL T / 21.00 h

El Madrid tanca la 2a jornada

El Nuevo Los Cármenes examina l'eficàcia del conjunt de Carlo Ancelotti en el primer desplaçament del conjunt blanc en la lliga, després de partir de valent en la primera jornada per desfer-se del Betis. Els andalusos van guanyar 1-2 en la primera jornada i no seria estrany que els blancs, molt distrets amb els jugadors que no trepitjaren la gespa, cedissin els primers punts del curs.

Esport 3

- 10.35 El café del món.
- 11.20 Entranyes bestials.
- 12.10 La ciència al descobert.
- 13.00 Catalunya salvatge.
- 13.50 El café del món.
- 14.30 Costes.
- 15.20 Catalunya des de l'aire. Osona ripollès.
- 16.10 El beagle: el futur de les espècies.
- 17.00 Baby planet.
- 17.50 Coses que es mouen.
- 18.30 Catalunya salvatge.
- 19.30 Motor a fons.
- 20.00 Esport Club.
- 21.00 Futbol Cat..
- 21.30 KM O.
- 21.55 El laboratori de l'esport.
- 22.45 Efectivament. Granada - R. Madrid.
- 00.05 Tot l'esport.
- 00.30 Efectivament.

Barça TV

- 12.00 El proper rival. Barça - Atlético de Madrid.
- 13.45 Roda de premsa.
- 14.00 Barça notícies.
- 14.15 El millor futbol sala. Barça Alusport - Rios Renovables FS.
- 15.45 600". Barça - Atlético de Madrid.
- 16.00 Barça notícies.
- 16.15 Roda de premsa.
- 16.30 Quina penya!.
- 17.00 El partit. Barça B - Lugo.
- 18.45 Barça - At. de Madrid.
- 19.00 Estació Camp Nou.
- 19.30 ADN Barça.
- 20.30 Barça - At. de Madrid.
- 20.45 Jugadors de llegenda. Samuel Eto'o.
- 21.15 Roda de premsa.
- 21.30 Estació Camp Nou.
- 22.00 L'últim partit del Barça. Màlaga - Barça.

Sportmanía

- 08.55 Diamond League. Estocolmo. Suècia.
- 11.00 Rally de Alemanya.
- 11.30 Vela Panorama.
- 11.45 Premier League World.
- 12.15 Premier League. Fulham - Arsenal.
- 14.00 NCAA. Gonzaga - Wichita State.
- 15.40 PGA Tour 2013. The Barclays.
- 17.45 Serie A Calcio. Hellas Verona - Milan.
- 19.30 Vela Panorama.
- 20.00 Diamond League. Estocolmo. Suècia.
- 22.00 Rugby Championships. Argentina - Sudàfrica.

Eurosport

- 08.35 Deportes motor.
- 08.45 Snooker.
- 10.00 Ciclismo. Vuelta a España. 2a etapa.
- 11.00 Tenis. Obert dels Estats Units. Homes final.
- 12.45 All sports.
- 13.00 Ciclismo. Pro Cycling Challenge EUA.
- 14.00 Ciclismo. Clàssica de Vattenfall. Alemanya.
- 15.00 Ciclismo. Vuelta a España. 2a etapa.
- 16.00 Ciclismo. Vuelta a España. 3a etapa. Directe.
- 17.45 Tenis. Obert dels Estats Units. Directe.
- 21.00 Tenis.
- 21.05 Tenis. Obert dels Estats Units. Directe.

C + Fútbol

- 09.15 Major League Soccer. Chivas USA - NY Red Bulls.
- 11.00 Weekly Champions.
- 11.30 Serie A Calcio. Lazio - Udinese.
- 13.15 FIFA Fútbol mundial.
- 13.45 Fútbol brasiler. Vasco - Corinthians.
- 15.30 Calcio. Inter - Genoa.
- 17.15 Bundesliga.
- 18.15 Premier League. Cardiff - Manchester City.
- 20.00 Especial. Manchester Utd. - Chelsea. Directe.
- 20.55 Premier League. Manchester Utd - Chelsea. Directe.
- 23.00 Fiebre Maldini.
- 00.15 Compact Ligas Internacionales.
- 01.10 Liga argentina. Quilmes - San Lorenzo. (D).

Teledeporte

- 13.25 Waterpolo femení. Austràlia - Espanya.
- 15.15 24 horas Stand Up Paddle Surf.
- 15.30 Fútbol magazine.
- 16.00 Ciclismo. Vuelta a España. 3a etapa. Vigo - Mirador de Lobeira-Vilagarcía. Directe.
- 18.00 Vela Louis Vuitton Cup Round.
- 19.00 Salto base. Benidorm. Campionat del món.
- 19.25 Turf. Des de Lasarte.
- 20.25 Kàrting. Campionat d'Espanya.
- 20.40 Baloncesto. França - Espanya. Directe.
- 22.30 Ciclismo. Vuelta a España. 3a etapa. Vigo - Mirador de Lobeira - Vilagarcía de Arousa.
- 00.00 Judo.

Gol T

- 08.30 Liga BBVA. Real Betis - Celta de Vigo.
- 10.30 Directo gol post. Premier League. Cardiff - Manchester City.
- 13.30 Directo gol post. La Liga.
- 15.30 Goles Liga adelante.
- 16.00 Liga italiana. Resum.
- 16.30 Premier League. Resum.
- 18.00 Liga Rusa. Lokomotiv - Rostov. Directe.
- 20.00 La Liga World.
- 20.30 Directo gol previa.
- 21.00 El partidazo. Granada CF - Real Madrid CF. Directe.
- 23.00 Directo gol post.
- 23.30 Premier League. Manchester United - Chelsea.

Canal + Liga

- 09.00 Liga BBVA. Llevant - Sevilla.
- 10.45 Compact Liga.
- 11.50 El día del fútbol.
- 14.10 Liga BBVA. Betis - Celta.
- 15.55 Compact Liga.
- 17.05 Liga BBVA. At. Madrid - Rayo.
- 18.50 Compact Liga.
- 20.00 Fútbol de Plata.
- 20.30 El día del fútbol.
- 20.55 Liga BBVA. Granada - Real Madrid. Directe.
- 23.00 El día del fútbol.
- 23.30 El día después.

C + Deportes

- 09.25 Rugby Championships. Nueva Zelanda - Australia.
- 11.15 Surfing. H2indo.
- 12.30 Diamond League. Estocolmo. Suècia.
- 14.30 Ironman. Bolton.
- 15.00 Rugby Championships. Argentina - Sudàfrica.
- 16.45 Generación NBA+.
- 17.35 Vela Panorama.
- 18.00 NCAA. Gonzaga - Wichita State.
- 19.40 Rugby Championships. Nueva Zelanda - Australia.
- 21.30 De Rally (WRC) Alemanya.
- 22.10 Rally de Alemanya.
- 23.05 Clásicos del mundial de rally.
- 00.05 NCAA. California - Syracuse.

C + Champions

- 09.00 Serie A Calcio. Sampdoria - Juventus.
- 10.45 Fútbol brasiler. Vasco - Corinthians.
- 12.30 Bundesliga. Augsburg - Stuttgart.
- 14.15 Liga holandesa. Feyenoord - NAC.
- 16.00 Serie A Calcio. Nápoles - Bolonia.
- 17.45 Espacio +.
- 18.00 Premier League. Tottenham - Swansea.
- 19.45 Highlights Bundesliga.
- 20.40 Serie A Calcio. Fiorentina - Catania. Directe.
- 22.45 Espacio +.
- 23.00 Fiebre Maldini.
- 00.15 Premier League. Manchester Utd. - Chelsea.

Emporta't EL9 amb tu
Per només 36 €/any

Accés lliure a totes les informacions i classificacions

Podràs comentar les informacions i els articles d'opinió

www.el9.cat

Fes-te'n subscriptor

Juga amb EL 9

Si et vols fer subscriptor, fes-nos arribar les teves dades de contacte a subscripcions@el9.cat o truca al telèfon 902 45 60 00 i te n'informarem.

Marc Márquez, qualitat i carisma

Marc Márquez va haver de serrar les dents més que altres vegades, però va acabar guanyant al circuit de Brno, després d'una cursa impressionant. Ha estat el seu quart triomf consecutiu a Moto GP, la qual cosa

el converteix en el primer pilot de la història del motociclisme que ho ha aconseguit en l'any del seu debut en la màxima categoria. Fins ahir, el que n'havia guanyat més de consecutives era Kenny Roberts, que el 1978, fa 35 anys, en va encadenar tres el primer any que va córrer en la categoria de 500 cc. Que una gesta esportiva trigui tant de temps a superar-se ja demostra el grau de dificultat que comporta. Altíssim. Amb només vint anys es comporta com un gat vell corrent com un veterà en pistes en les quals roda per pri-

mera vegada amb una moto de la categoria reina. A falta de vuit curses per acabar el mundial i tenint en compte que gairebé tots els circuits on es correran són propicis per a les Honda, el pilot de Cervera ho té tot de cara per trencar un altre rècord i convertir-se, aquest mateix any, en el pilot més jove de la història que guanya el campionat, fent-ho, a més, com a debutant. Marc Márquez és ja un pilot grandios, però la seva projecció és encara més gran i té el carisma dels que són diferents de la resta.

LA PENÚLTIMA

A la USAP, "fotre l'adversari" ara queda lleig

Hi ha alguns rituals que no s'han de tocar i, en principi, els serveis de comunicació dels clubs esportius n'entenen, d'això. A Perpinyà, a l'Aimé Giral, el camp de la USAP, el ritual establia fins ara que, per celebrar cada assaig, sonés per la megafonia de l'estadi la cançó *Els hi fotrem*, de l'emblemàtic cantant rossellonès Jordi Barre: "Els hi fotrem, els hi fotrem una fart de jacos. Els hi farem, els hi farem rosegat les mastegueres. Els hi fotrem sul cul." Una cançó en rossellonès repicat que, més o menys, vindria a dir en llenguatge estàndard 'repartirem quatre hòsties, cauran de cul, guanyarem', la típica cançó que qualsevol afició coreja per animar el seu equip i impressionar l'adversari. Doncs en els dos primers partits d'aquesta temporada la cançó ja no sona per megafonia i l'han substituïda per un tema de Lenny Kravitz. Suposem que deu ser perquè és molt més modern (com que és en anglès) i molt més fi que no pas aquest català rossellonès que alguns s'entesten a cantar.

Alguns observaran que si s'interpreta en primer grau la lletra d'*Els hi fotrem* no és d'allò més fina i pacífica? Jo diria que és una cançó per a escolanets (aficionats al rugbi) si la comparem amb el haka dels All Blacks, que abans de cada partit fan el gest inequívoc de degollar l'adversari, o fins i tot amb la lletra de *La marsellesa* que s'ensenya als nens de totes les escoles de l'Estat francès i que anima a "regar la terra amb la sang impura dels enemics". Res d'això en la cançó de Jordi Barre. Doncs de què es tracta?

Català del Rosselló

Potser el que molesta els intrèpids responsables de comunicació en el seu afany de modernitzar i polir la santa imatge del club és que *Els hi fotrem* és un cant català i, més greu encara, en un català del país, que no sona com el català oficial, el de Barcelona. Ens agradi o no, la catalanitat de Jordi Barre i la que s'expressa en els partits de rugbi és la més transversal, la més autèntica i la menys artificial del poc que queda de catalanitat a les comarques de Catalunya Nord. I els genis de la comunicació se la volen carregar perquè es

Les graderies de l'estadi de Perpinyà aquest dissabte passat durant partit USAP-París ■ MAURICE CAROL

veu que aquesta cançó no encaixa amb la imatge més moderna que hauria de donar un club esportiu com la USAP. *L'estaca* (abans del començament del matx) i els projectes de partits a Barcelona es mantenen, per ara. Perquè suposem que la catalanitat que ve del sud s'interpreta com una cosa més fina, queda bé; la catalanitat del país és més de pagès, no interessa. Veurem què passarà, però la millor resposta per ara és la de l'afició i de les penyes que han decidit continuar cantant *Els hi fotrem*, amb o sense megafonia. No tenen res en contra de la directiva; és que encara no se saben la lletra de la cançó de Lenny Kravitz. A les xarxes socials i les tertúlies, l'opinió general és que tot plegat és una collonada o,

com diuen al Rosselló, una grossa conyeria.

També és clar que el que interessa l'afició és el joc, el rugbi i els resultats. I això —com també diuen al Rosselló— són figures d'un altre cistell: aquest dissabte passat, la USAP va perdre d'un punt, en l'últim minut, contra els parisencs. Però, abans del cop de xiulet final, els catalans van plantar dos assaigs i van ser dues oportunitats per cantar *Els hi fotrem*. Que n'aprenGUI Lenny Kravitz!

Els serveis de comunicació del club s'han afanyat a explicar que la decisió de prescindir d'*Els hi fotrem* no ha estat del nou president, François Riviere, sinó del servei de comunicació. Potser no tot està perdut, doncs. ■

Amb la nova directiva, la cançó de Jordi Barre, 'Els hi fotrem', ja no sona per megafonia al camp després de cada assaig, però l'afició ha decidit continuar cantant-la

Esteve Carrera PERIODISTA

LA INTERNADA

Ferran Espada. PERIODISTA

Una samarreta i quelcom més

A un mes i mig de l'Onze de Setembre més transcendental que viurà aquest país –amb permís del de la històrica manifestació de l'any passat, que va ser detonant del procés d'autodeterminació actual i sense menystenir les històriques diades de la Transició post-franquista–, la casualitat ha fet que el primer partit oficial en què el Barça ha lluitat el segon equipament d'enguany, amb els colors de la senyera, fos en un estadi de Madrid, el Vicente Calderón, dimecres passat en l'anada de la supercopa d'Espanya contra l'Atlético. Dic casualitat perquè no va ser un fet elegit sinó forçat per l'excessiva semblança del primer equipament d'ambdós equips. Hauria estat diferent si, com en els darrers anys, aquest trofeu s'hagués disputat al Bernabéu, on lluir la samarreta quadribarrada hauria estat una devoció i no una obligació com a l'estadi veí. I malgrat tot, obviant que va ser una decisió arbitral i que el Barça té tot el dret a tenir el segon equipament que vulgui, es van poder sentir les veus cavernoses de sempre que imperen a l'altiplà espanyol amb insults i amenaces. Alguns diuen que això és cosa de radicals, però, com deia l'enyorat Manuel de Pedrolo, cal ser radical però diferenciar entre “un radicalisme d'extermini incapaç de suportar que un poble posi obstacles als seus afanys de domini i un radicalisme d'alliberament que s'oposa a la voracitat dels poderosos. És amb aquest que ens cal estar, i no solament aquí, a la nostra terra, sinó arreu, per lluny que sigui que hi hagi un poble trepitjat”.

Vull deixar clar que no sóc dels que els agrada veure equips de futbol lluint la nostra ensenya. Crec que el Barça, com altres equips catalans, fan un bon servei amb aquesta decisió, però quan dic que no m'agrada és perquè aquest fet representa la profunda anormalitat a què es veu obligat a viure el meu país. Ijo vull un país normal. No conec equips espanyols, francesos o alemanys que hagin d'anar pel món

Els jugadors del Barça, amb la samarreta de la senyera, celebren el gol de Neymar al Vicente Calderón ■ JAVIER SORIANO / AFP

Aquest decisiu 2014, Catalunya té en el Barça una gran plataforma d'expressió internacional per fer saber al món no només qui som, sinó que volem: decidir el nostre futur

amb un equipament basat en la seva bandera nacional. Per això tenen seleccions esportives que la llueixen i que a nosaltres ens estan prohibides, pel simple fet de no tenir un estat propi com a catalans.

Una aspiració, la de tenir seleccions catalanes oficials, entre moltes altres que només assolirem si després d'aquesta Diada enfilem la recta final en direcció a la independència, si així ho decideixen la majoria dels catalans i les catalanes. Una recta final que probablement no serà ni curta ni llarga, però que, això sí, hauria de ser irrevocable. Amb un objectiu que no és ser un país millor o pitjor que altres, sinó ser un país normal i poder lluir la senyera on toca, a la samarreta de la selecció.

Fins llavors, però, en aquesta Diada i especialment durant el decisiu 2014, haurem de redoblar els esforços en les actuacions per exercir el dret a decidir. I el Barça, com la resta de clubs i entitats, juntament amb les institucions, hauran de definir-se. D'entrada, el club blaugrana ha sabut tenir en l'actual segon equipament un bon instrument per materialitzar la seva aportació al procés que viu el país. I seria important que la capital espanyola no fos l'única ciutat estrangera que fos testimoni de la samarreta de la senyera. Jugar els partits de Champions fora de casa amb ella seria una magnífica internacionalització del fet nacional català.

Ara bé, no és qüestió només d'exposar la catalanitat. No n'hi haurà prou d'afirmar com si fos una lletania que s'estarà al costat del que decideixin els catalans i les catalanes. Només faltaria! Caldrà compromís amb la reivindicació democràtica del dret a decidir. Aquesta Diada, el món de l'esport hauria de fer un pas més endavant amb el suport a la Via Catalana per la Independència. Clar i expressiu, amb els responsables de les federacions i els clubs al capdavant. Com ja han fet alguns esportistes i dirigents esportius, entre altres el mateix entrenador del Bayern de Munic, Pep Guardiola.

El FC Barcelona hauria d'encapçalar aquest suport. Catalunya, a què el Barça deu la seva raó de ser, té en el club blaugrana una gran plataforma d'expressió internacional per fer saber al món no només qui som, sinó que volem: decidir el nostre futur com a poble. Cap entitat del país pot quedar-se esperant que la ciutadania decideixi sense participar a fer possible que el poble decideixi. I el Barça, com el món de l'esport català en general, tenen una gran oportunitat i una immensa obligació aquest 2014 de mostrar el compromís amb el dret democràtic del seu poble a decidir el seu futur. Una tasca que necessitarà quelcom més que suar la samarreta, encara que sigui amb la senyera.

Tel. 902 909 500
www.elreidelarajola.com

EL REI DE TOT

El supermercat més gran en gres i rajola
+ de 220 models en estoc

Nova botiga N-II Km 680 PALAFOLLS entre Tordera i Malgrat C. N-II Km 726. Medinyà - C. de la Canya 159. Olot. - 20 Rue d'en Cavailles. Le Boulou

